

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU M.P.Z.P. GM. JAKTORÓW obejmującego fragment m. Chylice.

Opracowała – inż. Teresa Koszulińska

(uprawniona do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko na podst. art. 74a ust.2 pkt. 1 lit. c) ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko).

LISTOPAD' 2022

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP
2. PODSTAWY PRAWNE I MERYTORYCZNE PROGNOZY
3. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA
4. ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE, PROJEKT MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI
5. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY, PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.
6. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA
7. PROGNOZA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU
8. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, POZYTYWNE I NEGATYWNE NA CELE I PRZEDMIOT OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO
9. OCENA POTENCJALNYCH SKUTKÓW TRANSGRANICZNYCH
10. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ELIMINUJĄCYCH LUB OGRANICZAJĄCYCH SZKODLIWE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO SKUTKÓW REALIZACJI PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE
11. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE DLA REALIZACJI ISTOTNE Z PUNKT WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU.
12. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

1. WSTĘP

Prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Jaktorów obejmującego fragment wsi Chylice sporządzanego na podstawie Uchwały Nr LV/418/2022 Rady Gminy Jaktorów z dnia 29 czerwca 2022 r. Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z art. 46 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.) zgodnie, z którym przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane przy sporządzaniu projektów miejscowych planów.

2. PODSTAWY PRAWNE I MERYTORYCZNE PROGNOZY

Podstawą wykonania niniejszej prognozy stanowi art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2022r. poz. 1029 z późn. zm.) Dodatkowo zakres prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym. Podczas prac nad dokumentacją oparto się o przepisy zawarte w niżej wymienionych aktach prawnych:

- Ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2021r. poz. 1973 z późn. zm.),
- Ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz. U. 2022r., poz. 916 z późn. zm.),
- Ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz. U. 2021r. poz. 1326 z późn. zm.),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r. poz. 112),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014r. poz. 1409),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014r. poz. 1408),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016r. poz. 2183 z późn. zm.).

Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie wskazano w art. 51 ust.2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie.... Zgodnie z tym artykułem prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami,
- informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej prowadzenia,
- streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe, chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także środowisko, w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawia:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

3. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Celem prognozy jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, w przypadku realizacji dopuszczonych w projekcie planu form zagospodarowania przestrzennego m.in. poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi, a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

Celem prognozy jest również wyeliminowanie zagrożenia oraz ograniczenie oddziaływań na środowisko przyrodnicze, jak również sformułowanie wniosków odnoszących się do warunków realizacji ustaleń planu w zakresie ograniczenia ich ewentualnego niekorzystnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Analiza przekształceń środowiska prowadzona równoległe z pracami planistycznymi daje możliwość wpływu na ostateczny zakres ustaleń planu.

4. ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE, PROJEKT MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

4.1. PROJEKT M.P.Z.P. ORAZ ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE

Projekt planu obejmuje fragment wsi Chylice położony we wschodniej części gminy w odległości ok. 800m na południe od drogi wojewódzkiej nr 719 (ul. Warszawskiej). Jest to fragment osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o powierzchni ok. 2,13ha zlokalizowany przy skrzyżowaniu ul. Słonecznej i Alpejskiej. W granicach planu usytuowane są trzy budynki mieszkalne jednorodzinne. Wzdłuż południowo – wschodniej granicy planu oraz równoległe do ul. Alpejskiej przebiegają napowietrzne linie średniego napięcia. Na działce nr ew. 220/2 porastają gęste zadrzewienia. Przy zachodniej granicy planu przebiega rów melioracyjny. Do obszaru planu od strony zachodniej przylega niewielki kompleks leśny.

Analizowany teren wyposażony jest w media. Od strony ul. Słonecznej istnieje możliwość podłączenia się do sieci wodociągowej, gazowej i elektrycznej, a od ul. Alpejskiej – wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej eklektycznej i telefonicznej.

W odległości ok. 800m na północ przy skrzyżowaniu ul. Warszawskiej (drogi wojewódzkiej) i Alpejskiej zlokalizowane jest gminne przedszkole oraz szkoła podstawowa z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi, a 1km w tym samym kierunku przebiega linia kolejowa relacji Warszawa Zach. – Katowice. Obszar planu znajduje się w niedalekiej odległości od tzw. centrum gminy, gdzie zlokalizowane są usługi użyteczności publicznej oraz stacja kolejowa „Jaktorów”. Ośrodek gminny z usługami użyteczności publicznej położony jest w obrębie Chylice Kolonia pomiędzy ul. Warszawską, a linią kolejową. Bliskie sąsiedztwo usług, stacji kolejowej oraz dogodne połączenie komunikacyjne z głównymi szlakami drogowymi sprawia, iż występuje duże zainteresowanie osiedlaniem się ludności w tej części gminy.

W granicach planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony Uchwałą Nr XIX/126/2003 z dnia 8 grudnia 2003r., który wskazuje tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, drogę publiczną o szerokości 10,0m przy zachodniej granicy oraz poszerzenie ul. Alpejskiej.

W uzasadnieniu do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego projektu planu wskazano, iż zmiana obowiązującego aktu planistycznego polega na wykreśleniu linii zabudowy wskazującej odległość 1,5 m od granicy z działką nr ewid. 217/6. Linia zabudowy umożliwiała posadowienie budynku mieszkalnego na działce pierwotnie oznaczonej nr ewid. 216. Zamiar ten nie został spełniony, gdyż właściciel działek pierwotnie oznaczonych nr ewid. 216 i 217 dokonał ich wspólnego podziału, w taki sposób, że dwie działki (jedna wydzielona z działki 216, druga z działki 217) stanowią jedną nieruchomości. Wrysowana w planie miejscowym wewnętrzna linia zabudowy jest bezprzedmiotowa, a wręcz ogranicza możliwość zagospodarowania nieruchomości. Opracowaniem objęto większy fragment terenu, ze względu na potrzebę skorygowania parametrów terenu komunikacji, tj. ciągu pieszo – jezdni (Kx) na działce 221/6, który ze względu na 4-metrową szerokość, nie spełnia parametrów drogi dojazdowej do działek budowlanych.

Projekt planu miejscowego podtrzymuje obecne przeznaczenia z niewielkimi zmianami. Zgodnie z wnioskiem właściciela nieruchomości została wykreślona nieprzekraczalna linia zabudowy, na działce nr ew. 220/2 wprowadzono zieleń urządzonej/publiczną (1ZP), wskazano poszerzenie ul. Alpejskiej i Słonecznej (1KDD, 2KDD), drogę wewnętrzną (2KR) na terenie działki nr ew. 221/6 i 220/2 oraz podtrzymano drogę wzdłuż zachodniej granicy planu. Jednakże zmieniono jej kategorię z publicznej na wewnętrzną (1KR). Pozostały obszar pozostawiono terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN).

Tab.1. Opis projektu m.p.z.p.

Oznaczenie w planie	Przeznaczenie
1MN	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej</p> <p>- należy przez to rozumieć utrzymanie istniejących bądź realizację nowych wolnostojących budynków zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w interpretacji wg przepisów odrębnych, z niezbędnymi dojazdami, dojazdami, zielenią i infrastrukturą techniczną, obiektami technicznymi, miejscami do parkowania samochodów.</p> <p><u>Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania na terenach MNU:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej - max 40%, ▪ powierzchnia biologicznie czynna w stosunku do powierzchni działki budowlanej - co najmniej 50%, ▪ maksymalna intensywność zabudowy – 1,2 ▪ minimalna intensywność zabudowy - 0,03, ▪ maksymalna wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych – 10,0m, ▪ wysokość budynków gospodarczych i garażowych – max. 6,0m, ▪ dachy budynków o nachyleniu połaci dachowych do 45°, ▪ minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki - 1000m²,
1ZP	<p>Tereny zieleni urządzonej, tereny zieleni publicznej - należy przez to rozumieć tereny, na których występują zbiorowiska roślinności spełniające cele wypoczynkowe, zdrowotne i estetyczne.</p> <p>Plan dopuszcza realizację obiektów małej architektury, ciągów spacerowych, alejek, miejsc postojowych, placów zabaw, urządzeń rekreacyjnych i sportowych, ścieżek rowerowych, wolnostojących parterowych obiektów usługowych, obiektów służących obsłudze terenu oraz urządzeń sanitarnych.</p>

	<p><u>Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania na terenie 1ZP:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej - max 10%, ▪ powierzchnia biologicznie czynna w stosunku do powierzchni działki budowlanej - co najmniej 50%, ▪ maksymalna intensywność zabudowy – 0,1, ▪ minimalna intensywność zabudowy - 0,01, ▪ wysokość budynków – max. 6,0m, ▪ dachy budynków o nachyleniu połaci dachowych do 45°.
KDD	Tereny przeznaczone pod poszerzenie drogi publicznej.
KR	Tereny dróg wewnętrznych.

Ustalenia projektu planu z zakresu ochrony środowiska i krajobrazu

W zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- usytuowanie budynków względem dróg obowiązuje według nieprzekraczalnych linii zabudowy wynoszących 4.0m, 6.0m zgodnie z rysunkiem planu, ustalenie nie dotyczy budynkowych stacji transformatorowych;
- dopuszcza się lokalizowanie budynków gospodarczych, garażowych w odległości 1.5m od granicy działki lub bezpośrednio przy granicy działki budowlanej przy zachowaniu pozostałych ustaleń planu;
- realizacja obiektów budowlanych w stosunku do sieci i urządzeń infrastruktury technicznej wymaga zachowania warunków bezpieczeństwa i prawidłowej eksploatacji linii i urządzeń, ustalonych odrębnymi przepisami.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady kształtowania krajobrazu:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wg przepisów odrębnych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej;
- zakaz realizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej, wg przepisów odrębnych.

W zakresie ochrony wód podziemnych i powierzchniowych:

- zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej wykonanej z materiałów dopuszczonych do stosowania o średnicy rur minimum 63mm zasilanej z istniejącego systemu gminnego, do czasu realizacji sieci wodociągowej dopuszcza się lokalizację lokalnych ujęć wody;
- odprowadzanie ścieków komunalnych do istniejącej i projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o średnicy rur minimum 100mm z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków;
- do czasu realizacji sieci sanitarnej odprowadzenie ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszcza się możliwość odprowadzenia do gruntu wód opadowych i roztopowych z dachów budynków i terenów utwardzonych, które zgodnie z przepisami nie wymagają oczyszczenia;
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z dachów budynków i terenów utwardzonych wymaga takiego ukształtowania terenu, by nie następowało zalewanie terenów sąsiednich.

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego:

- zaopatrzenie w ciepło w oparciu o indywidualne źródła ciepła, wytwarzające energię cieplną z energii elektrycznej, gazu, oleju opałowego oraz innych paliw i nośników energii spełniających obowiązujące normy, z wykluczeniem wysokoemisyjnych źródeł ciepła. Instalacje, w których następuje spalanie paliw i ich eksploatacja zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie gospodarki odpadami:

- gospodarka odpadami w zakresie wytwarzania odpadów ich magazynowania przez wytwórcę zgodnie z przepisami odrębnymi.

Pozostałe:

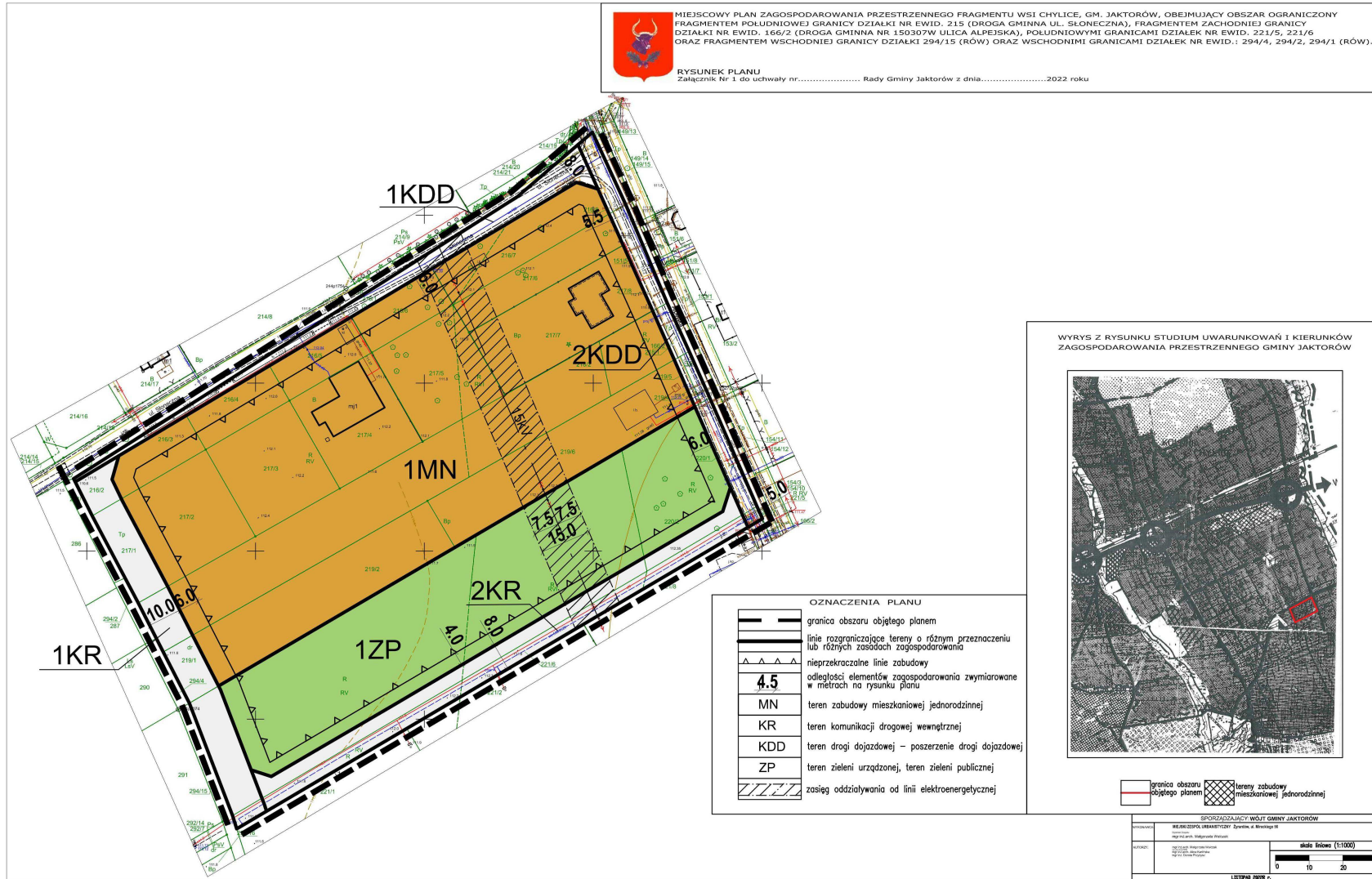
- w zasięgu oddziaływania napowietrznej linii elektroenergetycznej 15kV obejmujący pas terenu po 7.5m od osi linii w obie strony, zgodnie z rysunkiem planu, realizacja obiektów budowlanych w odległości mniejszej niż 7.5m od osi linii elektroenergetycznej 15kV, wymaga zachowania warunków bezpieczeństwa i prawidłowej eksploatacji tych linii, ustalonych przepisami odrębnymi;
- w przypadku skablowania w/w linii odległości od linii kablowej wg przepisów odrębnych;
- dopuszcza się instalacje odnawialnych źródeł energii o mocy do 100 kW z wyłączeniem instalacji wykorzystujących energię wiatru o mocy powyżej 50 kW.

Rys. 2 Istniejące zagospodarowanie

Źródło: <https://jaktorow.e-mapa.net/>

Ryc.3. Projekt mpzp.

Zagospodarowanie obszaru planu

Fot. 1 Widok w kierunku południowym.

Fot. 2 Widok w kierunku południowym.

Fot. 3 Skrzyżowanie ul. Alpejskiej i Słonecznej.

Fot. 4 Widok od ul. Słonecznej.

Fot. 5 Widok od ul. Słonecznej.

Fot. 6 Zadrzewienia na działce nr ew. 220/2.

Zagospodarowanie otoczenia

Fot. 7 Zabudowania przy ul. Alpejskiej – widok w kierunku północnym.

Fot. 8 Zabudowania przy ul. Alpejskiej – widok w kierunku południowym.

Fot. 9 Zabudowania przy ul. Alpejskiej – widok w kierunku południowym.

Fot. 10 Zabudowania przy ul. Słonecznej.

4.2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

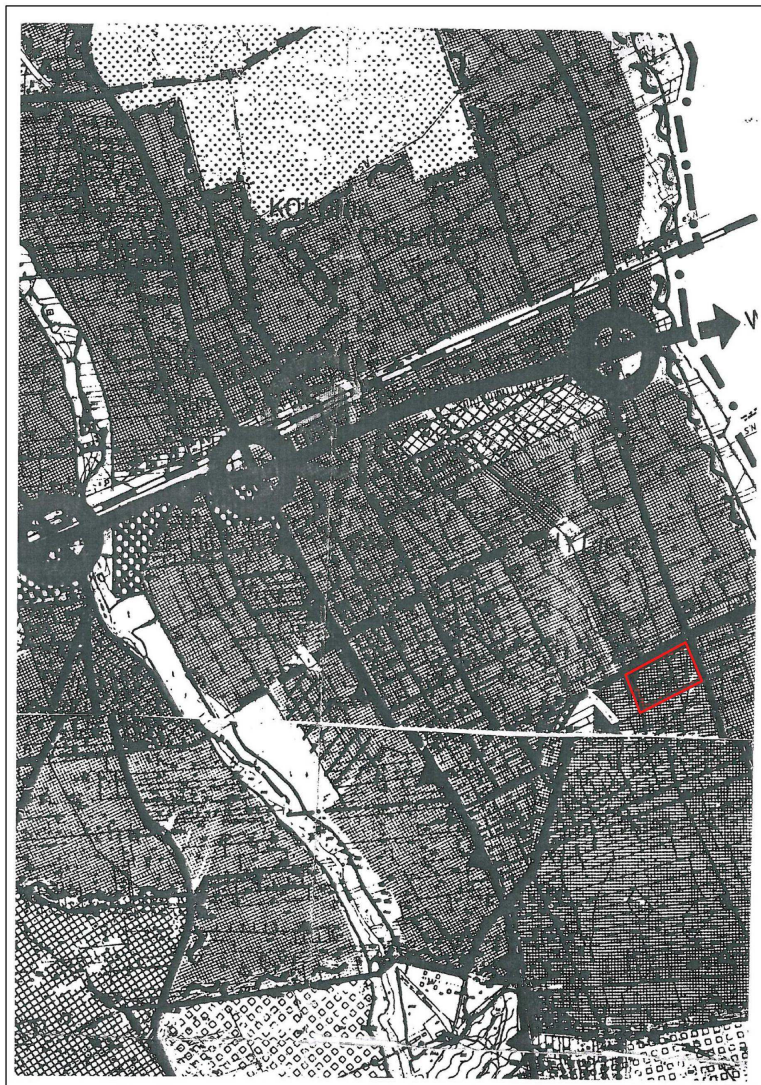
Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powstał w oparciu o dokumenty strategiczne i planistyczne opracowane na szczeblu gminy, w szczególności w oparciu o Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Jaktorów. Dokumenty te zaś uwzględniają cele i kierunki zawarte w innych dokumentach wyższych szczebli tj. powiatu (w Strategii Rozwoju Powiatu Grodziskiego), województwa (w Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego oraz w Planie Zagospodarowania Województwa Mazowieckiego) oraz kraju (Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju).

Lokalizacja poszczególnych form zagospodarowania terenu, jak i inne ustalenia w tym zasady ochrony środowiska przyrodniczego, zostały opracowane w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie wytycznych określonych w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Jaktorów zatwierdzonym Uchwałą Nr XXX/153/2001 Rady Gminy Jaktorów z dnia 8 czerwca 2001. Zgodnie z obowiązującym studium obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w strefie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Są to obszary przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe, głównie jednorodzinne, usługi podstawowe oraz tereny służące do obsługi w/w funkcji.

Analizując ustalenia projektu planu miejscowego należy stwierdzić, iż nie naruszają ustaleń zawartych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jaktorów.

Ryc.4. Wyrys ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaktorów.

WYRYS Z RYSUNKU STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY JAKTORÓW

— granica obszaru objętego planem [diagonal hatching] tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

5. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY, PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Celem prognozy jest wyeliminowanie zagrożenia oraz ograniczenie oddziaływań na środowisko przyrodnicze, jak również sformułowanie wniosków odnoszących się do warunków realizacji ustaleń planu.

Prognoza została wykonana zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy z dn. 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko z wytycznymi Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

Zgodnie z wymaganiami wyżej wymienionego aktu prawnego, określeniu i ocenie podlegają skutki rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych i innych ustaleń zawartych w projekcie Planu, które wpływają na jakość, stan i funkcjonowanie środowiska, w tym obszary Natury 2000 i inne obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz jakość życia ludzi. Powyższe analizy zostały przeprowadzone dla całego obszaru objętego Planem oraz jego otoczenia.

W pierwszym etapie rozpoznano szczegółowo ustalenia analizowanego projektu miejscowego planu jako źródła generującego oddziaływanie na środowisko oraz ustalono jego powiązania z innymi dokumentami, w tym stwierdzono jego zgodność ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mszczonów.

W drugim etapie dokonano rozpoznania stanu środowiska, jego zasobów, zdolności do regeneracji oraz tendencji do zmian, określono istniejące problemy ochrony środowiska oraz cele ochrony na podstawie analiz i wniosków zawartych w dostępnych opracowaniach. Do wykonania przedmiotu zamówienia posłużono się również ogólnie dostępną literaturą przyrodniczą, wizją terenu oraz danymi dostępnymi na stronach internetowych:

- <https://jaktorow.e-mapa.net/>,
- <https://www.google.pl/maps.pl>,
- <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>,
- <https://www.geoportal.gov.pl/>,
- <https://wody.isok.gov.pl/>,
- <https://mapa.plk-sa.pl>,
- <https://msip.wrotamazowska.pl/>,
- <https://mapa.korytarze.pl/>,
- <https://mjwp.gios.gov.pl/>,
- <https://wody.gios.gov.pl/>.

W prognozie wykorzystane i uwzględnione zostały również następujące dokumenty:

- mapa zasadnicza w skali 1: 1 000,
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe sporządzone na potrzeby studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jaktorów,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Jaktorów na lata 2016-2019z uwzględnieniem lat 2020-2023 Milanówek, październik 2016 – 18,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Jaktorów na lata 2020 – 2023 z perspektywą do roku 2027 – grudzień 2019,

- Roczna ocena jakości powietrza w woj. mazowieckim, raport za 2021r., GIOŚ, Warszawa 2022r..

Na podstawie powyższych danych określono przewidywane oddziaływanie projektu Planu, na poszczególne elementy środowiska. W prognozie wykorzystano metodę oceny oddziaływania na środowisko polegającą na prognozowaniu przez analogię, która polega na bazowaniu na wynikach obserwacji dotychczas wykonanych podobnych inwestycji i porównaniu ich z planowanymi, o podobnych parametrach. Ponadto zanalizowano trend zmian stanu poszczególnych komponentów środowiska w przypadku braku realizacji projektu Planu tj. wariant „0”. Prognoza została wykonana głównie w formie opisowej i wsparta analizą graficzną i dokumentacją fotograficzną.

Realizacja ustaleń planu będzie monitorowana przez organy ochrony środowiska, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Monitoring jakości powietrza, wód, gleb i ziemi oraz poziomu hałasu i pól elektromagnetycznych jest prowadzony w ramach państwowego monitoringu środowiska, przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, natomiast na szczeblu samorządowym, przez starostę powiatowego lub podmiot obowiązany do jego prowadzenia.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022r. poz. 503 z późn. zm.) wójt, burmistrz lub prezydent raz w trakcie trwania kadencji rady gminy, ma obowiązek przeprowadzić analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym oraz aktualność planów miejscowych i studium. Analiza ta może posłużyć również w ocenie skutków realizacji postanowień planu na środowisko.

6. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

6.1. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I INNYCH MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Rzeźba terenu

Przeważająca część gminy Jaktorów położona jest w obrębie Równiny Łowicko - Błońskiej i tylko jej południowe krańce należą do Wysoczyzny Rawskiej. Równina Łowicko - Błońska jest to płaska powierzchnia denudacyjna mająca charakter rzeźby staroglacjalnej, która poprzecinana jest dolinami rzecznyymi. Na rzeźbę terenu wpływ wywarły osady związane z lądolodem stadiału Warty i procesy środowiska peryglacjalnego.

Powierzchnia gminy jest prawie płaska, a jej spadki nie przekraczają 2%. Jedynie w rejonie Wydm Międzyborowskich i krawędzi doliny rzeki Tucznej rzeźba terenu jest nieco bardziej urozmaicona. Wydmy Międzyborowskie, powstały na skutek procesów eolicznych w końcu plejstocenu i na początku holocenu. Osiągają wysokość ok. 10m. Teren gminy opada bardzo łagodnie w kierunku północno-zachodnim w przedziale rzędnych od powyżej 130 m n.p.m. do poniżej 93,7 m n.p.m. na północnych obrzeżach w pobliżu Garbnika.

Pod względem geomorfologicznym teren gminy położony jest na wysoczyźnie polodowcowej rozciętej południkowo dolinami rzek Pisi Tucznej, Wierzbianki, Czarnej Strugi i Głębokiej Strugi. Na terenie gminy Jaktorów zlokalizowane są cieki w swoim górnym biegu, dlatego doliny te są stosunkowo wąskie, a miąższość aluwiów niewielka. W ramach wysoczyzny polodowcowej rysują się mniejsze formy geomorfologiczne, takie jak:

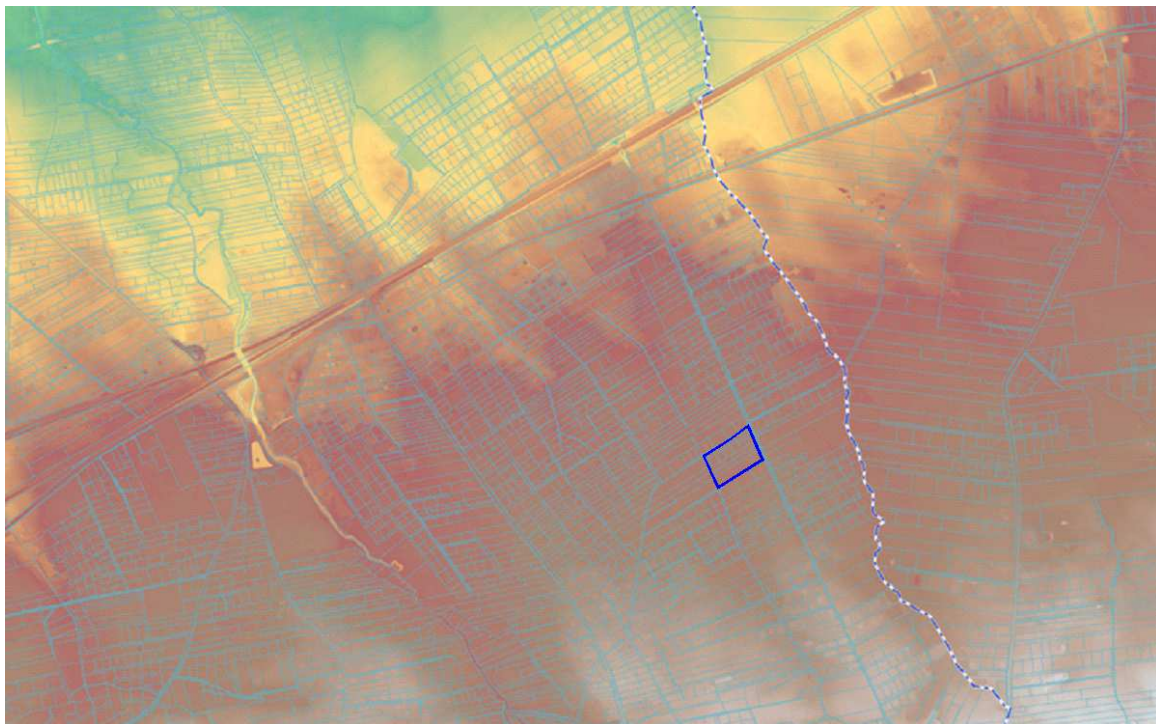
- rozległa strefa stożków napływowych,

- płaska wysoczyzna morenowa,
- zabagniona niecka wytopiskowa ze stawami rybnymi,
- formy eoliczne w postaci wałów i pokryw wydmych (okolice Międzyborowa).

Stożki napływowe na terenie gminy tworzą wielokilometrowy, płaski, piaszczysty obszar, nieznacznie nachylony ku północy. Wysoczyzna morenowa płaska na północy gminy ma charakter równiny lekko pochylonej w kierunku północnym. Cechą charakterystyczną jest obecność licznych zagłębień tzw. niecek wytopiskowych. Na tym terenie brak jest wyraźnych wzniesień. Wysoczyzna morenowa falista na południu gminy tworzy stosunkowo urozmaiconą rzeźbę pokrytą siecią dolin w postaci równin wodnolodowcowych.

Obszar opracowania położony jest w strefie stożków napływowych. Jest to teren płaski o niedużej powierzchni, zlokalizowany na wysokości ok. 111,5m n.p.m. Generalnie rzeźba terenu w tej części gminy jest jednostajna nachylona w kierunku północnym. Nie występują tutaj większe deniwelacje terenu.

Ryc. 5 Ukształtowanie powierzchni terenu

Źródło: <https://jaktorow.e-mapa.net/>

Budowa geologiczna

W profilu geologicznym Gminy Jaktorów stwierdzono występowanie osadów zaliczanych do trzeciorzędu oraz czwartorzędu. Utwory trzeciorzędu reprezentowane są przez trzy ogniwa: oligocen, miocen oraz pliocen. Utwory oligocenu tworzą piaski, mułki, ły i żwiry z glaukonitem i fosforytami. Strop tych osadów zalega na głębokości od 170 m do 190 m. Występujące powyżej utwory miocenu wykształcone są jako piaski, mułki z węglem brunatnym. Miąższość osadów miocenu nie przekracza 50 m. Najmłodsze ogniwo trzeciorzędu to osady pliocenu, o zróżnicowanej miąższości od 30 m do 170 m, reprezentowane przez ły, mułki i piaski. Strop utworów plioceńskich charakteryzuje się znacznymi deniwelacjami maksymalnie dochodzącymi do 120 m.

Utwory czwartorzędowe tworzą zwartą pokrywę o zmiennej miąższości od kilku do około 100 m, co uwarunkowane jest morfologią podłoża podczwartorzędowego. Są to osady zaliczane do plejstocenu oraz holocenu. Plejstocen reprezentowany jest przez osady plejstocenu dolnego (preglacjału) oraz osady powstałe w czasie zlodowaceń najstarszych (zlodowacenie narwi), południowopolskich, środkowopolskich i północnopolskich, a także osady związane z interglacjami: augustowskim (podlaskim), mazowieckim (wielkim) i eemskim.

Utwory plejstocenu dolnego to piaski, żwiry i mułki o miąższości od 15 m do 40 m. Zlodowacenia najstarsze reprezentują gliny zwałowe, które na omawianym terenie zachowały się w obniżeniach strukturalnych i erozyjnych. Podczas interglacjalu augustowskiego powstały osady rzeczne, piaski różnoziarniste z domieszką żwirów, o zmiennej miąższości od 10 m do 60 m. Osady zlodowaceń południowopolskich reprezentowane są przez dwa poziomy glin zwałowych rozdzielonych seriami zastoiskowymi (iłami, mułkami i piaskami), o maksymalnej miąższości dochodzącej do 20 m i wodnolodowcowymi (piaskami i żwirami) o miąższości od kilku do 35 m. Interglacjalu wielki reprezentowany jest przez osady rzeczne (piaski ze żwirem), o miąższości od kilkunastu do około 40 m. Utwory zlodowaceń środkowopolskich występują powszechnie na obszarze gminy. Reprezentowane są przez osady powstałe w czasie dwóch zlodowaceń Odry i Warty. W profilu osadów tych zlodowaceń można wyróżnić dwa poziomy glin zwałowych, osady wodnolodowcowe oraz zastoiskowe. W okresie interstadialnym, powstała kilkunastometrowa seria osadów rzecznych. Zlodowacenia północnopolskie reprezentują piaski różnoziarniste. Miąższość tych utworów kształtuje się w przedziale od ok. 1 m do 15 m. Najmłodszymi osadami tych zlodowaceń są piaski różnoziarniste stożków napływowych występujące w szerokim pasie od Grodziska Mazowieckiego po Stare Budy. Miąższość ich nie przekracza kilku metrów. W okresie przejściowym pomiędzy plejstocenem i holocenem, osadziły się piaski, żwiry i mułki deluwialne, miąższości od jednego do kilku metrów oraz eluwia piaszczyste glin zwałowych nie przekraczające 1 m.

Najmłodszymi osadami są holoceńskie piaski, namuły i torfy wypełniające doliny i zagłębienia bezodpływowe. Miąższość torfów na ogół wynosi od 0,5 m do 1,5 m, sporadycznie 2,5 m. Są to torfy turzycowe torfowisk niskich

W granicach planu oraz w sąsiedztwie dominują piaski z domieszką żwirków stożków napływowych na iłach, mułkach i piaskach zastoiskowych dolnych stadiału mazowieckiego – podlaskiego. Osady czwartorzędowe występujące w strefie przypowierzchniowej stanowią podłoże budowlane dla różnych obiektów. Piaski z domieszką żwirków stożków napływowych należą do gruntów sypkich i charakteryzują się korzystnymi parametrami wytrzymałościowo – odkształceniowymi. Parametry te uzależnione są od składu mechanicznego, mineralogicznego, struktury, wilgotności i stopnia zagęszczenia gruntu.

Wody powierzchniowe

Obszar gminy Jaktorów położony jest w dorzeczu Wisły, w regionie wodnym Środkowej Wisły. Cały teren należy do zlewni rzeki Bzury i jest odwadniany przez jej dopływy – ciek Pisia Tuczna oraz jej dopływy: z Chyliczek, spod Kol. Jaktorów i ciek Głęboka Struga oraz jej dopływy: ze Starych Bud, z Holendrów Baranowskich, ciek Wierzbienka. Rzeki przebiegają przez obszar gminy mniej więcej równolegle, w kierunku północno – zachodnim. Ukształtowanie terenu gminy, przeważnie płaskie, powoduje występowanie obniżeń

bezodpływowych. Teren został poddany zabiegom melioracyjnym, polegającym na osuszaniu, a rzeki uregulowano, jednak na kilku odcinkach rzeki zachowały naturalny, lekko meandrujący przebieg.

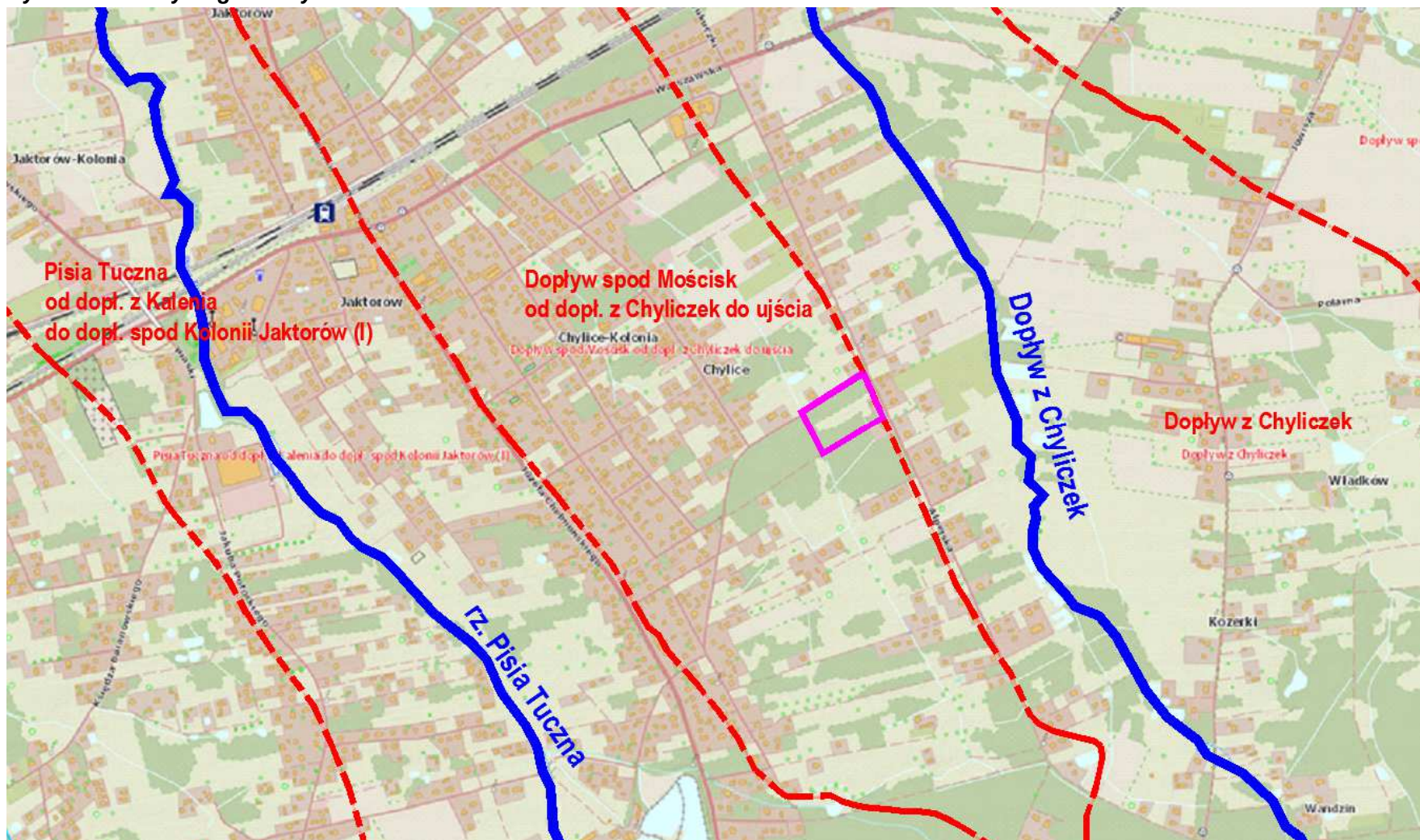
Na terenie gminy brak jest naturalnych zbiorników wód stojących, w Jaktorowie znajduje się natomiast kompleks stawów hodowlanych. Ponadto na terenie gminy znajdują się liczne mniejsze sztuczne zbiorniki wodne.

Obszar gminy Jaktorów leży w zlewni następujących Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP):

- PLRW2000172727689 – Pisia Tuczna,
- PLRW2000172727649 – Głęboka Struga.

Obszar opracowania położony jest w jednolitej części wód – Pisia Tuczna, w zlewni elementarnej – Dopływ spod Mościsk od dopływu z Chyliczek do ujścia. Przy zachodniej granicy planu przebiega rów melioracyjny odprowadzający wody do Dopływu spod Mościsk, który pośrednio zasila rzekę Pisię Tuczna, przepływającą w odległości ok. 1km w kierunku zachodnim od granicy planu. Natomiast w odległości ok. 350m w kierunku wschodnim przepływa ciek wodny – Dopływ z Chyliczek, który jest jednym z dopływów rzeki Pisi Tucznej.

Ryc.6. Podział hydrograficzny - zlewnie elementarne.

Źródło: <https://wody.isok.gov.pl/>

Wody podziemne

Na podstawie podziału hydrogeologicznego Gmina Jaktorów położona jest w obrębie subregionu centralnego, należącego do regionu mazowieckiego zwykłych wód podziemnych. Występują tu dwa piętra wodonośne stanowiące źródło zaopatrzenia w wodę: piętro czwartorzędowe i trzeciorzędowe. Jednak głównym źródłem zaopatrzenia gminy w wodę do celów komunalnych i produkcyjnych są wody podziemne czwartorzędowe.

Czwartorzędowe piętro wodonośne występuje w utworach polodowcowych, w piaskach i żwirach o zmiennej miąższości. Utwory wodonośne w przeważającej części terenu gminy tworzą jeden lub dwa poziomy wodonośne. Poziomy te pozostają w bezpośredniej więzi hydraulicznej, tworząc główny użytkowy poziom wodonośny. Wydajności potencjalne studzien wierconych na przeważającej części terenu wynoszą 10-30 m³ /24h. Na południowo-zachodnim, południowo-wschodnim krańcu gminy i w okolicy Chylic wartości te dochodzą nawet do 70 m³ /24 h. Najniższą wydajnością charakteryzują się studnie zlokalizowane w rejonie Jaktorowa (>10 m³ /24 h). Ustabilizowane zwierciadło wód piętra czwartorzędowego na terenie gminy występuje na rzędnej 95 m n.p.m przy północnej granicy gminy, stopniowo podnosi się w kierunku południowym i osiąga wartość 125 m n.p.m. przy południowej granicy gminy. Tak więc filtracja wód podziemnych odbywa się w kierunku z południa na północ. Jakość wód podziemnych głównego użytkowego poziomu wodonośnego cechuje się dobrą i średnią klasą jakości, niekiedy może wymagać prostego uzdatniania. Na terenie gminy występuje przeważnie średni, niski i bardzo niski stopień zagrożenia wód poziomu głównego, jedynie w zachodniej części wytypowano obszar o wysokim stopniu zagrożenia.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne wchodzi w skład jednostki hydrogeologicznej o znaczeniu regionalnym – subniecki warszawskiej. Utworami wodonośnymi są piaski pliocenu, miocenu i oligocenu. Poziom plioceński stanowią niewielkie przewarstwienia wodonośne w obrębie iłów plioceńskich, nie mające charakteru użytkowego. Poziom mioceński jest ujmowany bardzo rzadko, nie ma on charakteru użytkowego. Poziom oligoceński spełnia rolę drugiego, po czwartorzędowym, użytkowego poziomu wodonośnego. Tworzą go piaski glaukonitowe, zazwyczaj dwudzielne, przedzielone cienką warstwą mułków. Miąższość glaukonitowych piasków zmienia się w granicach 11-40 m. Średnia miąższość poziomu oligoceńskiego wynosi 26 m. Jest on dobrze izolowany od powierzchni. Wydajność studzien z poziomu oligoceńskiego wynosi 50-70 m³/h, a maksymalnie nawet do 90 m³/h. Poziom oligoceński został zaliczony do Głównych Zbiorników Wód Podziemnych – GZWP.

Teren gminy Jaktorów charakteryzuje się ograniczonymi możliwościami w zakresie zaopatrzenia w wodę z zasobów podziemnych. Jedynie w okolicach Bieganowa zlokalizowano czwartorzędową dolinę kopalną, w obrębie której znajduje się wydajne ujęcie wód podziemnych na potrzeby wodociągu grupowego na terenie gminy.

Zgodnie z mapą hydrogeologiczną – arkusz nr 558 (Grodzisk Maz.) obszar opracowania położony jest w 1 jednostce hydrogeologicznej, gdzie głównym poziomem użytkowym jest poziom czwartorzędowy. Jakość wody – średnia, woda wymaga prostego uzdatniania; stopień zagrożenia - niski. Wydajność potencjalna studni wynosi poniżej 10 m³/h.

Zgodnie z definicją podaną w Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW), jednolite części wód podziemnych – obejmują wody podziemne, które występują w warstwach wodonośnych o porowatości i przepuszczalności, umożliwiającym pobór znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę lub przepływ o natężeniu znaczącym dla kształtowania pożądanego stanu wód powierzchniowych i ekosystemów lądowych.

Znaczący przepływ wód podziemnych wg RDW jest to taki przepływ, którego nie osiągnięcie na granicy JCWPd z wodami powierzchniowym lub z ekosystemem lądowym powodowałoby znaczące pogorszenie ekologicznej lub chemicznej jakości wód powierzchniowych lub znaczną szkodę dla bezpośrednio zależnego od wód podziemnych ekosystemu lądowego. Pobór wód podziemnych znaczący w zaopatrzeniu ludności w wodę do spożycia jest to pobór wynoszący średnio ponad 10 m³/d albo pobór zaopatrujący co najmniej 50 osób.

Obszar Polski został podzielony na 172 części obszarów jednolitych części wód podziemnych. Zgodnie z powyższym podziałem Gmina Jaktorów znajduje się w jednolitej części wód podziemnych nr 65.

Warunki glebowe

Gleby stanowią istotny element środowiska przyrodniczego, umożliwiając rozwój naturalnej szaty roślinnej i stwarzając dogodne warunki siedliskowe dla wielu gatunków zwierząt.

Utwory powierzchniowe na obszarze gminy to przeważnie piaski w części południowej i środkowej oraz piaski gliniaste i słabogliniaste w części północnej. W dolinach rzecznych występują utwory mad i płytkich zatorfień. Ponadto w Międzyborowie oraz Bieganowie występują piaski wydymowe.

Wśród gruntów ornych przeważają gleby pseudobielicowe, następnie gleby brunatne wylugowane, murszaste, czarne ziemie zdegradowane i właściwe, w dolinach rzecznych – mady.

W granicach opracowania oraz w otoczeniu występują gleby murszowo – mineralne i murszowate oraz gleby brunatne wylugowane kwaśne. W sąsiedztwie planu znajdują się również gleby bielicowe i płowe (pseudobielicowe) oraz czarne ziemie właściwe. Pod względem klasyfikacji bonitacyjnej w obrębie przystąpienia oraz w sąsiedztwie dominuje klasa V i VI, częściowo już wyłączona z produkcji rolniczej.

Zasoby naturalne

Na terenie gminy nie występują zarejestrowane bilansowe złoża pospolitych surowców mineralnych. Charakter budowy geologicznej przesądza o tym, że możliwości zwłaszcza pozyskiwania kruszyw są bardzo ograniczone, w tym na terenie opracowania.

Warunki klimatyczne

Wg Romera rejon Jaktorowa należy do dzielnicy klimatycznej Wielkich Dolin, a wg podziału rolniczo – klimatycznego Gumińskiego jest to dzielnica środkowa. Cechy charakterystyczne klimatu tej strefy to: średnia temperatura roczna 7-8 °C, 100-120 dni przymrozkowych, okres wegetacyjny 210 – 220 dni, opad roczny poniżej 550 mm, parowanie terenowe powyżej 500 mm rocznie (może to powodować deficyt wody w glebie), utrzymanie się pokrywy śnieżnej 38 – 60 dni, najczęstszy kierunek wiatrów z zachodu, wysoka roczna suma promieniowania słonecznego (ok. 84 kcal/cm²), średnie usłonecznienie 4,5 godz., średnia temperatura najcieplejszego miesiąca (lipiec) 17,8 °C, średnia temperatura najzimniejszego miesiąca (luty 2,8 °C). Warunki naturalne terenu - ukształtowanie powierzchni

terenu, ekspozycja, rodzaj powierzchni i jej właściwości fizyczne, szata roślinna powodują wzrost przestrzennego zróżnicowania klimatu.

Na terenie opracowania oraz w sąsiedztwie można wydzielić topoklimat terenów zabudowanych, gdzie dochodzi do wzrostu temperatury i zmniejszenia prędkości wiatru, natomiast w pobliżu kompleksu leśnego przylegającego do zachodniej granicy planu oraz gęstych zadrzewień na działce nr ew. 220/2 występuje większa wilgotność powietrza.

Krajobraz, środowisko kulturowe, zabytki i dobra materialne.

Obszar planu stanowi część zespołu zwartej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Na walory krajobrazowe obszaru planu oraz otoczenia wpływają liczne przydomowe oraz przydrożne zadrzewienia oraz kompleks leśny przylegający do zachodniej granicy planu.

Na obszarze objętym planem oraz w najbliższym otoczeniu nie występują obszary i obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (tj. Dz.U. z 2022r. poz. 840).

Flora, fauna i różnorodność biologiczna.

Pod względem klasyfikacji geobotanicznej (J.M. Matuszewski – Atlas RP 1993) obszar Gminy Jaktorów należy do południowo – zachodniej części krainy Południowomazowiecko – Podlaskiej w okręgu Łowicko – Warszawskim. Potencjalną roślinnością tego obszaru są bory mieszane i grądy odmiany warszawsko – podlaskiej. Współczesny krajobraz roślinny gminy jest zmieniony antropogenicznie pod względem jakości potencjalnych siedlisk roślinnych.

Na terenie gminy brak jest dużych zwartych kompleksów leśnych. Występują jedynie liczne śródpolne i przyzagrodowe zagajniki sosnowe, brzozowe oraz zadrzewienia olszowe w miejscach podmokłych. Największym kompleksem leśnym jest bór sosnowy o drzewostanie ok.60-70 letnim, porastający Wydmy Międzyborowskie, a więc siedlisko boru suchego. Nieco większe skupiska lasów obecne są w południowej części gminy (miejscowość Budy-Grzybek i Budy Michałowskie). Z kolei użytki zielone, występujące głównie w dolinach rzek. W ciągu ostatnich lat widoczny jest stały wzrost powierzchni terenów zalesionych, powodowane jest to odłogowaniem terenów rolniczych i porastaniem ich brzozą, olszą, osiką, dębem szypułkowym. Dlatego też należy przyjąć, że podane dane w zakresie określenia lesistości gminy (ok. 7,6%), są najprawdopodobniej niedoszacowane (gdyż znaczna część obecnych zadrzewień i zakrzaczeń występuje na terenach w ewidencji funkcjonujących jako tereny rolne). Pod względem lesistości gmina plasuje się na jednym z ostatnich miejsc w województwie.

Obszar planu oraz otoczenia jest zabudowany, głównie budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz towarzyszącymi im budynkami gospodarczymi i garażami. Dlatego krajobraz roślinny jest zmieniony antropogenicznie tzn. związany jest przede wszystkim z terenami zabudowanymi, gdzie występują gatunki synantropijne – iglaki, byliny, sezonowe rośliny ozdobne. Te fragmenty obszaru nie prezentują walorów przyrodniczych istotnych dla funkcjonowania środowiska przyrodniczego. Są one silnie przekształcone przez człowieka. Na obszar szaty roślinnej składają się rośliny wprowadzone przez człowieka do środowiska zamieszkania, przede wszystkim z myślą o zaspokojeniu potrzeb wypoczynku oraz estetyki otoczenia. W granicach planu oraz w otoczeniu porastają liczne zadrzewienia m.in. brzozy, dęby, lipy, sosny, wierzby tworzące nieduże zagajniki oraz porastające wzdłuż ciągów komunikacyjnych. Wzdłuż dróg występuje również roślinność ruderalna reprezentowana przez zbiorowiska trawiaste. Do zachodniej granicy planu przylega niewielki kompleks leśny

porastający pomiędzy ul. Słoneczną, Ogrodową i Gierymskiego, w którym gatunkiem panującym jest brzoza z domieszką dębu, sosny i olszyn. Jego zadrzewienia występują również na działce nr ew. 220/2, która wchodzi w granice planu, jednakże sklasyfikowane są w ewidencji gruntów jako użytki rolne.

Ze względu na wysoki stopień zagospodarowania terenu świat zwierzęcy jest bardzo ubogi i nie wykazuje specyficznych cech. Można domniemywać, iż występują gatunki związane z osiedlami ludzkimi.

Powiązania przyrodnicze obszaru z otoczeniem

W Polsce opracowane zostały jak dotąd trzy koncepcje sieci ekologicznych o charakterze ogólnokrajowym:

- sieć korytarzy ekologicznych ECONET Polska,
- sieć korytarzy ekologicznych zapewniających spójność sieci Natura 2000
- projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce opracowany na zlecenie Ministerstwa Środowiska (Jędrzejewski i in. 2005).

Paneuropejska sieć ekologiczna ECONET stanowi spójny przestrzennie i funkcjonalnie system reprezentatywnych i najlepiej zachowanych pod względem różnorodności biologicznej obszarów Europy. Została przyjęta przez Radę Europy w 1992 r.; wiąże się ściśle z Konwencją o Różnorodności Biologicznej (1992) i Paneuropejską strategią ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowej (1995). Elementem tego systemu, utworzonym zgodnie z koncepcją i metodyką przyjętą w ECONET, jest Krajowa Sieć Ekologiczna ECONET-PL, która stanowi wieloprzestrzenny system obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu. Elementami sieci są obszary węzłowe z wyodrębnionymi biocentrami i strefami buforowymi, korytarze ekologiczne oraz obszary wymagające unaturalnienia. Przez przedmiotowe obszary nie przechodzi żaden korytarz sieci ECONET.

Koncepcja korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 wg Jędrzejewskiego, została oparta na projekcie korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000, wykonanym w Instytucie Badania Ssaków PAN we współpracy z Instytutem Ochrony Przyrody PAN oraz Stowarzyszeniem dla Natury „Wilk”. Głównym założeniem projektu było zapewnienie łączności i spójności ekologicznej sieci Natura 2000 oraz innych obszarów prawnie chronionych na terenie kraju w odniesieniu głównie do dużych ssaków. Projekt powstał w 2005 roku i jest nadal rozwijany. Korytarze ekologiczne stanowią obszary mało przekształcone przez człowieka, głównie lasy i doliny rzeczne, będące szlakami komunikacyjnymi dla zwierząt, a w większym przedziale czasowym – również dla roślin. W zależności od wielkości i długości, można mówić o korytarzach międzynarodowych i krajowych, regionalnych i lokalnych. Przez teren opracowania nie przebiega żaden regionalny korytarz ekologiczny, najbliższy to „Dolina Wisły – Dolina Pilicy” położony w odległości ok. 17km na zachód od terenu opracowania oraz „Dolina Wisły – Kampinoski PN” – usytuowany ok. 20km na północ.

W opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym sporządzonym na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaktorów wskazano dolinę rzeki Pisi Tucznej, która przepływa ok. 1km na zachód od granic

opracowania, jako lokalny korytarz ekologiczny obejmującym liczne śródpolne zadrzewienia, łąki i pastwiska. Lokalnym ciągiem ekologicznym jest również ciek wodny przepływający w odległości ok. 350m na wschód od granicy planu – Dopływ z Chyliczek. Wody z terenu opracowania pośrednio zasilają rzekę Pisię Tuczną. Przy zachodniej granicy planu przepływa rów melioracyjny prowadzący wody do ciek wodnego – Dopływ spod Mościsk, który łączy się z rzeką Pisią Tuczną.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022r. poz. 916 z późn. zm.). Najbliżej położony obszar chroniony to Bolimowsko – Radziejowicki z doliną środkowej Rawki Obszar Chronionego Krajobrazu zlokalizowany w odległości ok. 620m od zachodniej granicy planu. Jego granica przebiega wzdłuż ul. Chełmońskiego w m. Jaktorów. Najbliżej położony obszar Natura 2000 to Dąbrowa Radziejowicka usytuowana w odległości ok. 6,7km w kierunku południowo – zachodnim w gminie Radziejowice.

Bolimowsko – Radziejowicki z doliną środkowej Rawki Obszar Chronionego Krajobrazu o łącznej powierzchni 25 753 ha, został utworzony w 1997r. Obejmuje on tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełniącą funkcję korytarzy ekologicznych. Został utworzony dla ochrony cennych krajobrazowo dolin Pisi Gągoliny, Pisi Tucznej i Okrzeszy oraz cennych powierzchni leśnych.

Niewątpliwie najistotniejszym walorem przyrodniczo – krajobrazowym (obok pejzażu urbanistyczno – przyrodniczego i historyczno – kulturowego) jest charakter występowania wód płynących (rzeki, liczne strumyki, ruczaje oraz strefy źródliskowe), które przepływają przez obszar gminy. Większości tych cieków o urozmaiconej morfologii dolin, towarzyszą liczne smugi łąk oraz zagajniki liściaste. Stanowi to zasadniczą istotę podstawowych cech ochrony tego obszaru.

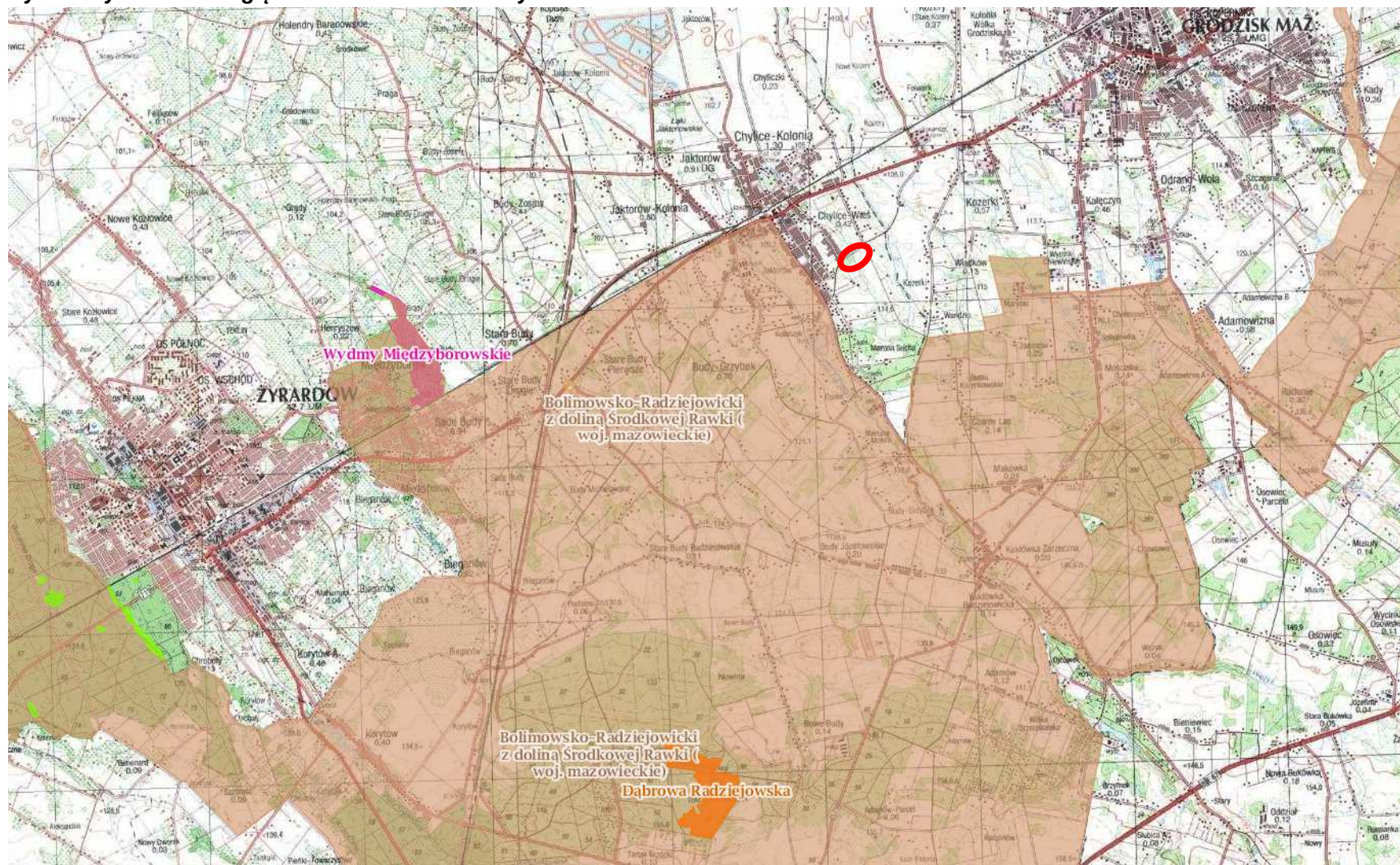
Rola jaką odgrywa ten system Obszaru Chronionego Krajobrazu w całym regionie, sprowadza się zasadniczo do ochrony unikalnych części zlewni: Rawki, Korabiewki, Pisi Gągoliny i Suchej Nidy, terenów dolinnych, kompleksów leśnych, licznych jazów młyńskich oraz rozlewisk, zapewniając utrzymanie wysokich walorów przyrodniczych i krajobrazowych.

Dąbrowa Radziejowicka (PLH 140003)

Ostoja o powierzchni 52,2ha obejmuje obszar rezerwatu, który ma na celu zachowanie dąbrowy świetlistej z chronionymi gatunkami roślin. Celem ochrony jest zachowanie fragmentów zbiorowiska świetlistej dąbrowy, oraz stanowisk lilii złotogłów i konwalii majowej. Luźny drzewostan stanowi dąb z domieszką brzozy i topoli osiki. Podszyt jest słabo wykształcony, co sprawia, że promienie słoneczne docierają i oświetlają dno lasu. W warstwie podszytu występują jarząb pospolity, gruszka dzika, głóg jednoszyjkowy i dwuszyjkowy, szakłak pospolity, berberys zwyczajny, tarnina pospolita. W warstwie runa leśnego rosną lilia złotogłów, konwalia majowa, pięciornik biały, miódunka wąskolistna, dzwonek brzoskwinowy i biedrzyca mniejszy. Uroczysko Radziejowice znajduje się na północnych krańcach Wysoczyzny Rawskiej. Warstwa runa zielonego jest bujna i wielogatunkowa, pokrywa całą powierzchnię. Tworzą ją gatunki z różnych grup. Charakterystyczną i wyróżniającą dla świetlistej dąbrowy grupę gatunków stanowią rośliny światło i ciepłolubne. Ponad 90% obszaru zajmuje świetlista dąbrowa z chronionymi i zagrożonymi gatunkami roślin naczyniowych w

runie. Jest to rodzaj siedliska z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Zachowała się tutaj naturalna, typowa dla dąbrowy świetlistej struktura. W miarę luźny drzewostan dębowy, skąpo rozwinięta warstwa podszycia, bardzo bujne wielogatunkowe runo zielne oraz pełna lista gatunków charakterystycznych i wyróżniających się dla tego zbiorowiska. Stwierdzono tu występowanie 190 gatunków roślin naczyniowych.

Ryc. 7 Usytuowanie względem obszarów chronionych.

○ - obszar opracowania

Źródło: www.geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/

6.2. STAN JAKOŚCI ŚRODOWISKA ORAZ ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Degradacja powietrza

Źródła zanieczyszczeń powietrza możemy podzielić ze względu na pochodzenie na dwie grupy: pochodzenia naturalnego oraz antropogenicznego. Wśród zanieczyszczeń powietrza wyróżnia się m.in.: pyły, sadze, aerozole, gazy i pary, substancje aromatyczne (odory), a także różnego rodzaju energie (hałas, wibracje i promieniowanie elektromagnetyczne). O jakości powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Szkodliwymi substancjami pochodzenia antropogenicznego najczęściej emitowanymi do powietrza są przede wszystkim: tlenek siarki, tlenek węgla, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), bezo(a)piren, sadza, kadm oraz drobne pyły powstające w wyniku spalania węgla, oleju opałowego oraz materiałów pędnych. W/w substancje chemiczne mają wpływ nie tylko na jakość życia i zdrowie człowieka, ale również zaburzają prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów.

Co roku Główny Inspektorat Ochrony Środowiska dokonuje oceny jakości powietrza. Jest prowadzona w odniesieniu do wszystkich substancji, dla których obowiązek taki wynika z rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu.

Są to równocześnie substancje, dla których w prawie krajowym (rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu) i w dyrektywach UE (2008/50/WE i 2004/107/WE) określono normatywne stężenia w postaci poziomów dopuszczalnych/docelowych/celu długoterminowego w powietrzu, ze względu na ochronę zdrowia ludzi i ochronę roślin.

Lista zanieczyszczeń, jakie należy uwzględnić w ocenie dokonywanej pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia ludzi, obejmuje 12 substancji:

- dwutlenek siarki SO₂,
- dwutlenek azotu NO₂,
- tlenek węgla CO,
- benzen C₆H₆,
- ozon O₃,
- pył zawieszony PM₁₀,
- pył zawieszony PM_{2,5},
- ołów Pb w PM₁₀,
- arsen As w PM₁₀,
- kadm Cd w PM₁₀,
- nikiel Ni w PM₁₀,
- benzo(a)piren B(a)P w PM₁₀. 9

W ocenach dokonywanych pod kątem spełnienia kryteriów odniesionych do ochrony roślin uwzględnia się 3 substancje:

- dwutlenek siarki SO₂,
- tlenki azotu NO_x,
- ozon O₃.

Zgodnie z art. 89 ustawy - Prawo ochrony środowiska, kryteriami oceny i klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przypadków przekroczeń poziomu dopuszczalnego, określonej dla niektórych zanieczyszczeń),
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji (dozwolone przypadki przekroczeń poziomu dopuszczalnego odnoszą się także do jego wartości powiększonej o margines tolerancji)¹,
- poziom docelowy substancji w powietrzu (z uwzględnieniem dozwolonej liczby przypadków przekroczeń, określonej w odniesieniu do ozonu),
- poziom celu długoterminowego (dla ozonu).

Zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywie 2008/50/WE:

Poziom dopuszczalny oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom celu długoterminowego oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie - z wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków - w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 grudnia 2020 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu, oceny ze względu na ochronę zdrowia ludzi w zakresie: dwutlenku siarki SO₂, dwutlenku azotu NO₂, tlenku węgla CO, benzenu C₆H₆, ozonu O₃, pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} oraz zawartości ołowiu Pb, arsenu As, kadmu Cd, niklu Ni i benzo(a)pirenu B(a)P w pyłe PM₁₀ dokonuje się w strefach na terenie całego kraju, z wyłączeniem:

- terenów zamkniętych lub instalacji przemysłowych,
- miejsc niezamieszkałych, do których obowiązuje zakaz wstępu,
- jezdni dróg i pasów dzielących drogi, z wyjątkiem sytuacji, w której piesi mają dostęp do pasa dzielącego drogę.

Oceny jakości powietrza wykonywane są w odniesieniu do obszaru strefy. Zgodnie z art. 87 ustawy - Prawo ochrony środowiska obecnie dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnianych w ocenach jakości powietrza strefę stanowią:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto (nie będące aglomeracją) o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa, nie wchodzący w skład aglomeracji i miast powyżej 100 tys. mieszkańców.

Liczba stref w województwie mazowieckim wynosi 4, wśród których jest jedna aglomeracja warszawska, dwa miasta o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy (nie będące aglomeracjami): Płock i Radom oraz jedna strefa obejmująca pozostały obszar województwa - strefa mazowiecka.

Oceny jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia ludzi w województwie mazowieckim prowadzone są w 4 strefach. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się tylko strefę mazowiecką. Obszar planu znajduje się w strefie mazowieckiej.

W 2021 rok WIOŚ Warszawa wykonał roczną ocenę jakości powietrza dla województwa mazowieckiego.

Tab. 2 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia.

LP	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
		SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₅	CO	O ₃	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5
1.	mazowiecka	A	A	C	A	A	A	A	A	A	A	C	C

źródło: WIOŚ Warszawa.

Tab. 3 Wynikowe klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin.

LP	Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy		
		SO ₂	NO _x	O ₃
1.	mazowiecka	A	A	A

(źródło: WIOŚ Warszawa)

Pomimo, że na terenie gminy brak jest znaczących, jednostkowych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza, to stan czystości atmosfery nie jest idealny, na co składa się przede wszystkim napływ zanieczyszczeń z sąsiednich rejonów (Żyrardowa, Grodziska Mazowieckiego, aglomeracji warszawskiej) jak i oddziaływanie lokalnych źródeł emisji (tzw. niskiej emisji). Wśród lokalnych źródeł zanieczyszczenia, największy wpływ na pogorszenie jakości powietrza mają:

- transport samochodowy (głównie w ciągu drogi wojewódzkiej nr 719),
- emisja z pieców węglowych w indywidualnej zabudowie mieszkaniowej,
- nielegalne spalanie odpadów (w piecach domowych),
- stan nawierzchni części dróg gminnych (drogi gruntowe powodujące pylenie),
- prowadzona jeszcze na części terenu gminy produkcja rolna, która w niektórych okresach (wiosna, jesień) zwiększa stopień zapylenia powietrza,
- okresowe zanieczyszczenie powietrza związane z lokalnym, sezonowym wypalaniem liści na terenie niektórych nieruchomości.

Lokalnie na stan jakości powietrza może wpływać niska emisja substancji pochodzących z procesów spalania paliw w okresie grzewczym, takich jak węgiel kamienny.

Degradacja środowiska gruntowo – wodnego

Na potencjał gleb w Gminie Jaktorów wpływa ich jakość. Gleby dobrej jakości oznaczają nie tylko zdrowe i wysokie plony, ale także warunkują prawidłowy rozwój człowieka. Jakość gleb ma wpływ na rozmieszczenie upraw rolniczych, ale zależy ona również od odpowiedniej wilgotności, nawożenia mineralno – organicznego, warunków termicznych oraz opadów atmosferycznych. O odczynie pH decyduje poziom stężenia jonów wodorowych w glebie. Do źródeł zakwaszenia gleb zalicza się m.in.:

- procesy geologiczne,
- procesy glebotwórcze,
- wymywanie jonów zasadowych,
- pobieranie wapnia przez rośliny,
- niewłaściwy dobór nawozów,
- kwaśne deszcze.

Na terenie Gminy Jaktorów dominują gleby o charakterze bardzo kwaśnym oraz kwaśnym. Jedynie w północno – wschodniej części gminy w okolicy miejscowości Chyliczki występują gleby o odczynie lekko kwaśnym. Kwaśny odczyn pH wpływa niekorzystnie na pobieranie składników pokarmowych przez rośliny z gleby. W wyniku zakwaszenia gleb, proces pobierania przez rośliny składników pokarmowych, w istotny sposób jest utrudniony. Ponadto, dochodzi wówczas do aktywacji związków toksycznych, czego efektem jest wzrost pobierania metali ciężkich przez rośliny. W efekcie, zjawiska te prowadzą do zmniejszenia ilości plonów i pogorszenia jakości uzyskanych produktów.

Dla większości gleb w obszarze gminy zidentyfikowano potrzebę, a nawet konieczność wapnowania. Zawartość próchnicy w glebie dla większości obszaru nie przekracza 3%. Zgodnie z mapą glebowo-rolniczą gleby w obszarze Gminy Jaktorów nie są zanieczyszczone metalami ciężkimi – zawartość metali jest naturalna.

Na analizowanym obszarze zawartość próchnicy w glebie wynosi od 3% do 10%, odczyn – kwaśny; gleba wymaga wapnowania.

Do głównych źródeł zanieczyszczeń środowiska gruntowo – wodnego oraz gleb należą:

- nieszczelne zbiorniki bezodpływowe,
- odprowadzanie bezpośrednio do gruntu wód opadowych i roztopowych,
- stosowanie nawozów sztucznych w rolnictwie,
- rolnicze wykorzystywanie gnojowicy,
- zanieczyszczenia komunikacyjne,
- rozwój zabudowy.

Naturalna odporność gleb na chemiczne czynniki niszczące związana jest ściśle z typem gleb. Gleby posiadają tzw. właściwości buforowe czyli zdolność do przeciwstawiania się zmianie odczynu, a tym samym posiadają odporność na antropogeniczne czynniki. Głównym czynnikiem odpowiadającym za zdolności buforów badanych gleb jest zawartość materii organicznej i węglanów. Najmniejszą odporność na tego typu zagrożenia wykazują gleby luźne i słabo gliniaste, ubogie w składniki pokarmowe, a więc głównie gleby bielcowe. Gleby brunatne, zasobne w składniki pokarmowe i wodę, są odporne na zagrożenia chemiczne.

Działania antropogeniczne powodują przechodzenie związków biogenych i innych zanieczyszczeń bezpośrednio do gleby, wód podziemnych i powierzchniowych. Do

zwiększenia degradacji przyczyniają się także rzeźba terenu oraz warunki atmosferyczne. Jednym z głównych czynników zmian w strukturze chemicznej gleb jest rolnicze użytkowanie, które może powodować nadmierne przechodzenie składników pokarmowych, takich jak azot, fosfor, potas i magnez do gleby, a tym samym dalej do wód powierzchniowych i podziemnych powodując eutrofizację. Niewłaściwe używanie nawozów naturalnych i mineralnych może spowodować poważne straty w środowisku. W przypadku rolnictwa erozja i degradacja gleb najczęściej powiązana jest z niewłaściwym nawożeniem mineralnym i organicznym, nieprawidłową uprawą, likwidacją zadrzewień śródpolnych. Teren gminy zagrożony jest erozją gruntów i są to przede wszystkim zagrożenia wynikające z erozji wietrznej.

Dla gleb Gminy Jaktorów problemem są również zanieczyszczenia pyłowe, których źródłem jest głównie rozwijający się transport drogowy. Z komunikacją samochodową związane są takie zanieczyszczenia jak: substancje ropopochodne, metale ciężkie, związki azotu, węglowodory i inne, takie jak sól stosowana w czasie zimy, detergenty, itp. Zanieczyszczenia te występują w pasach przyległych do dróg powodując lokalne zanieczyszczenia gruntu, a w przypadku gruntów podatnych na infiltrację, również środowiska wodnego. Zanieczyszczenia mogą spływać z powierzchni dróg do rowów i dalej do rzek.

W granicach planu, jak również w najbliższym otoczeniu nie są zlokalizowane obiekty, które powodują skażenie środowiska gruntowo – wodnego. Nie odbywa się tutaj działalność rolnicza, a ruch komunikacyjny ma charakter lokalny. Ponadto w większości głównych ulic przebiega sieć kanalizacji sanitarnej, do której przeważająca część budynków jest podłączona.

Jakość wód powierzchniowych

Ocenę stanu wód powierzchniowych wykonuje się w odniesieniu do jednolitych części wód na podstawie wyników państwowego monitoringu środowiska (PMŚ). Stan JCWP ocenia się uwzględniając wyniki klasyfikacji stanu/potencjału ekologicznego i stanu chemicznego. Stan ekologiczny określa się dla wód typu naturalnego, potencjał ekologiczny dla wód uznanych jako sztuczne lub silnie zmienione. Na ocenę stanu/potencjału ekologicznego JCWP składają się elementy biologiczne, wspierające ich ocenę wskaźniki fizykochemiczne wraz z grupą substancji specyficznych i hydromorfologiczne. Klasyfikuje się je na podstawie kryteriów wyrażonych jako wartości graniczne wskaźników jakości wód, z uwzględnieniem typów wód powierzchniowych. Stan ekologiczny JCWP klasyfikuje się przez przypisanie jej jednej z pięciu klas jakości. Potencjał ekologiczny klasyfikuje się poprzez przypisanie JCWP czterech klas jakości (klasy I i II tworzą wspólnie potencjał dobry i powyżej dobrego). Kolejnym osobnym elementem oceny JCWP jest stan chemiczny, klasyfikowany na podstawie wyników badań obecności substancji priorytetowych i innych zanieczyszczeń. Środowiskowe normy jakości dla substancji priorytetowych i innych zanieczyszczeń nie uwzględniają typologii wód. Są to stężenia pojedynczego wskaźnika lub grupy wskaźników w wodzie, osadach wodnych lub w organizmach wodnych, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska i zdrowia ludzi.

Na terenie gminy Jaktorów nie były prowadzone badania jakości wód powierzchniowych. Najbliższy punkt pomiarowy, w ramach JCW zlokalizowany jest poniżej terenu gminy na rzece Pisia Tuczna, w miejscowości Pułapina w gminie Baranów. Badania przeprowadzone przez WIOŚ w Warszawie w 2017 roku na tej JCW wykazały umiarkowany

stan ekologiczny, a tym samym zły stan wód. W poniższej tabeli przedstawiono wybrane wskaźniki, które podlegały badaniu.

Tab. 4

Nazwa JCWP	Kod JCWP	Czy JCWP jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych?	Typ abiotyczny	Klasa elementów w biologii-czynnych	Klasa elementów w hydro-morficznych	Klasa elementów w fizyko-chemicznych	Stan/potencjał ekologiczny	Ocena stanu JCWP
Pisia Tuczna 2017r.	RW2000172727689		17*	II**	-	PSD	Umiarkowany stan ekologiczny	zły stan wód

17* – potok nizinny piaszczysty

II** - stan dobry/potencjał dobry

III** - stan/potencjał umiarkowany

PSD – poniżej stanu/potencjału dobrego

Jakość wód podziemnych

Kluczowym elementem wdrażania polityki wodnej w kraju jest ciągły monitoring, analiza i ocena stanu wód podziemnych przez kraje członkowskie w celu ochrony i sukcesywnej poprawy zasobów wodnych Polski i Europy. W celu spełnienia powyższych wymogów dotyczących oceny stanu jakości wód podziemnych, Ramowa Dyrektywa Wodna nałożyła na Państwa Członkowskie obowiązek prowadzenia monitoringu stanu chemicznego wód podziemnych, którego szczegółowy cel, zakres oraz częstotliwość określa rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2021 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2021 poz. 1576). Zgodnie z tym rozporządzeniem wyróżnia się dwa rodzaje monitoringu stanu chemicznego wód podziemnych, tj. monitoring diagnostyczny i operacyjny. Różnica pomiędzy poszczególnymi rodzajami monitoringu wynika z różnicy celów dla nich określonych, a mianowicie:

- Monitoring diagnostyczny jednolitych części wód podziemnych prowadzony jest w celu uzupełnienia i sprawdzenia procedury oceny wpływu oddziaływań wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych, a także oceny znaczących i utrzymujących się trendów wzrostu stężeń zanieczyszczeń wynikających z warunków naturalnych i oddziaływań antropogenicznych. Monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzi się przynajmniej raz w ciągu 6-letniego cyklu aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Służy on ogólnej ocenie stanu jakości wód na terytorium kraju. Ostatni monitoring diagnostyczny wykonano w 2019 r.
- Monitoring operacyjny jednolitych części wód podziemnych prowadzony jest w celu oceny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych, a także stwierdzenia występowania znaczących i utrzymujących się trendów wzrostu stężenia zanieczyszczeń spowodowanych oddziaływaniami antropogenicznymi. Zgodnie z zapisami RMGMiŻŚ w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych

części wód powierzchniowych i podziemnych prowadzi się przynajmniej raz w roku, z wyłączeniem roku, w którym jest prowadzony monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. Ostatni monitoring operacyjny miał miejsce w 2021r.

W 2021 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring operacyjny stanu chemicznego wybranych jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano w 380 punktach pomiarowych. Niestety nie obejmował JCWPd nr 65, w granicach której znajduje się Gmina Jaktorów.

Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2021 w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2021 poz. 1576) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości,
- V klasa – wody złej jakości.

Ostatni monitoring diagnostyczny miał miejsce w 2019r. Żaden z punktów kontrolnych nie znajdował się w pow. grodziskim. Na jego podstawie określono stan wód podziemnych JCWPd nr 65 – chemiczny jako dobry, ilościowy – dobry.

Tab.5 Wyniki pomiarów w ramach monitoringu diagnostycznego przeprowadzonego w 2019r. dla JCWPd nr 65.

Numer punktu pomiarowego wg MONBADA	Gmina	Miejscowość	Stratygrafia	Głębokość do stropu warstwy wodonośnej [m p.p.t.]	Przedział ujętej warstwy wodonośnej [m p.p.t.]	Zwierciadło wody	Rodzaj punktu pomiarowego	Klasa jakości 2019 końcowa
93	Konstancin-Jeziorna (gm. miejsko-wiejska)	Konstancin - Jeziorna	Q	5,25	18,00-30,00	swobodne	st. wiercona	II
275	Warszawa (gm. miejska)	Warszawa	Q	26,20	30,70-38,70	napięte	st. wiercona	III
716	Brwinów (gm. miejsko-wiejska)	Brwinów	PgOl	212,00	214,00-229,00	napięte	st. wiercona	III
717	Brwinów (gm. miejsko-wiejska)	Brwinów	Q	0,50	66,80-82,00	swobodne	st. wiercona	II
720	Warszawa (gm. miejska)	Warszawa	Q	75,50	81,40-91,50	napięte	st. wiercona	III
721	Warszawa (gm. miejska)	Warszawa	NgM	172,50	173,80-184,96	napięte	st. wiercona	III

881	Brwinów (gm. miejsko-wiejska)	Brwinów	Q	0,60	13,30-14,30	swobodne	piezometr	III
965	Warszawa (gm. miejska)	Warszawa	PgOl	243,00	242,70-254,80	napięte	st. wiercona	II
1081	Brwinów (gm. miejsko-wiejska)	Brwinów	NgM	156,50	165,40-175,00	napięte	st. wiercona	II
1204	Chynów (gm. wiejska)	Kukały	Q	2,30	6,00-7,00	swobodne	piezometr	III
1712	Piaseczno (gm. miejsko-wiejska)	Zalesie Dolne	Q	19,20	22,90-30,50	napięte	st. wiercona	II
1957	Chynów (gm. wiejska)	Kukały	Pg+Ng	39,00	40,10-45,80	napięte	st. wiercona	III

(Źródło: opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska)

Podstawowym źródłem zanieczyszczenia, zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych są zanieczyszczenia pochodzenia antropogenicznego, czyli będące wynikiem działalności człowieka. Umownie można je podzielić pod względem zasięgu występowania na obszarowe, liniowe i punktowe. Zanieczyszczenia obszarowe są to trafiające ze spływami wód opadowych i roztopowych do cieków powierzchniowych:

- nawozy mineralne
- nawozy organiczne,
- środki ochrony roślin,
- ścieki bytowe z terenów nieskanalizowanych.

Zanieczyszczenia te mają znaczny wpływ na stan czystości wód powierzchniowych, lecz są trudne do oszacowania i kontrolowania. Problem zanieczyszczeń obszarowych jest widoczny szczególnie tam, gdzie rzeki przepływają przez tereny wiejskie o niskim stopniu skanalizowania. Zanieczyszczenia liniowe stanowią:

- zanieczyszczone chemicznie i bakteriologicznie rzeki,
- drogi o intensywnym ruchu samochodowym – potencjalne zagrożenie infiltracji do wód podziemnych poprzez wody opadowe takich substancji jak: substancje ropopochodne, gazowe produkty spalin (głównie związki azotu, siarki, ołowiu i rtęci), innych substancji nieorganicznych m.in. soli rozmrażających, środków przeciwkorozyjnych.

Zanieczyszczenia liniowe stanowią na terenie gminy istotne znaczenie – stan wód powierzchniowych rzek Pisia Tuczna i Głęboka Struga oceniono jako zły.

Przez teren gminy przebiega droga o intensywnym ruchu samochodowym – droga wojewódzka nr 719. Zanieczyszczenia punktowe to głównie ścieki komunalne i przemysłowe. Teren gminy Jaktorów jest częściowo skanalizowany – należy do aglomeracji Żyrardów. Część mieszkańców korzysta ze zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Problemem jest brak pełnej naturalnej izolacji najwyższego czwartorzędowego poziomu wodonośnego i narażenie na zanieczyszczenie wód z uwagi na przenikanie zanieczyszczeń z nieszczelnych zbiorników na nieczystości płynne (głównie zanieczyszczenia bakteriologiczne oraz związkami biogennymi (azot, fosfor).

Źródła hałasu

Zanieczyszczenia środowiska spowodowane hałasem i wibracjami określa się jako klimat akustyczny. Rozumiany jest on jako wynik różnych grup hałasu i wibracji. Hałasem w środowisku nazywa się niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe dźwięki, powstałe w wyniku działalności człowieka na wolnym powietrzu. W przypadku wibracji drgania przenoszone są przez ciała stałe. Na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. 2020r. poz. 1219 z późn. zm.), hałasem określa się dźwięki o częstotliwości od 16 do 16 000 Hz. W zależności od rodzaju źródeł wytwarzających hałas rozróżnia się następujące rodzaje hałasu środowiskowego:

- hałas komunikacyjny – pochodzący od środków transportu drogowego, szynowego, lotniczego, itp.
- hałas przemysłowy – pochodzący z instalacji przemysłowych, sieci i urządzeń energetycznych, zakładów wytwórczych, rzemieślniczych i gastronomiczno-rozrywkowych.

Hałas komunikacyjny jest jednym z najpopularniejszych źródeł hałasu, który występuje zwykle wzdłuż ciągów ulic. Na ekspozycję często narażone są budynki między innymi obiekty mieszkalne, kulturalne, parki, tereny wypoczynkowe poza miastem oraz inne obiekty związane z przebywaniem ludzi. Główną przyczyną narażenia ludności na hałas komunikacyjny jest stale wzrastająca liczba pojazdów pojawiających się na naszych drogach oraz rodzaj nawierzchni i kategoria dróg po jakiej poruszają się pojazdy. Czynnikiem wpływającymi na poziom hałasu komunikacyjnego są natężenie i płynność ruchu, procentowy udział pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, prędkość strumienia pojazdów, położenie drogi oraz rodzaj nawierzchni, ukształtowanie terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna, charakter obudowy trasy i rodzaj sąsiadującej z trasą zabudowy. Znaczące oddziaływanie w zakresie uciążliwości dla otoczenia należy przypisać również linii kolejowej. Hałas kolejowy powstaje podczas ruszania, jazdy i zatrzymywania się pociągu. Podstawowy wpływ na emisję do środowiska hałasu powodowanego przez ruch kolejowy mają: jakość taboru oraz rodzaj i stan infrastruktury. Obecnie eksploatowany w Polsce tabor jest w znacznym stopniu przestarzały i zużyty. Dla terenów, na których stwierdzono przekroczenie poziomów dopuszczalnych opracowuje się programy ochrony środowiska przed hałasem mające na celu dostosowanie poziomów hałasu do obowiązujących norm. Hałas przemysłowy ma zwykle charakter lokalny, a zasięg jego oddziaływania jest ograniczony do najbliższego otoczenia zakładu.

Ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności przez utrzymywanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie oraz zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska terenami chronionymi akustycznie są następujące rodzaje terenów faktycznie zagospodarowanych:

- pod zabudowę mieszkaniową,
- pod szpitale i domy pomocy społecznej,
- pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- na cele uzdrowiskowe,
- na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- pod zabudowę mieszkaniowo-usługową.

Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, domów opieki społecznej oraz szpitali w miastach wynosi on odpowiednio: w porze dnia – 61dB , nocy – 56 dB. Natomiast dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, zabudowy zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej oraz terenów rekreacyjno – wypoczynkowych: w porze dnia – 65dB, nocy – 56 dB. Są to normy wyrażone wskaźnikami – L_{AeqD} i L_{AeqN} . W celu prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem rozporządzenie wskazuje normy dla wskaźników długookresowych - L_{DWN} i L_N . Wskaźnik L_{DWN} określa długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz.18.00), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18.00 do godz. 22.00) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00). Natomiast L_N - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00). Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, domów opieki społecznej oraz szpitali w miastach wynosi: max. 64 dB (L_{DWN}), max 59 (L_N). Dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zamieszkania zbiorowego, zabudowy zagrodowej, mieszkaniowo – usługowej oraz terenów rekreacyjno – wypoczynkowych: max. 68 dB (L_{DWN}), max 59 (L_N).

Głównym źródłem hałasu na terenie Gminy Jaktorów jest ruch drogowy. Poprawa stanu technicznego dróg oraz prace modernizacyjne ograniczą wpływ hałasu komunikacyjnego na środowisko.

W odległości ok 800m od północnej granicy kierunku północnym przebiega droga wojewódzka nr 719, która charakteryzuje się dużym natężeniem ruchu kołowego oraz 1km w tym samym kierunku - linia kolejowa relacji Warszawa Zach. – Katowice. Dla drogi wojewódzkiej nie zostały opracowane mapy akustyczne. Jednakże liczne i gęsto porastające zadrzewienia oraz znaczna odległość sprawiają, iż nie jest odczuwalny hałas od w/w drogi.

Zgodnie z mapą akustyczną opracowaną dla linii kolejowej relacji Warszawa Zach. – Katowice dostępną na stronie <https://mapa.plk-sa.pl> obszar opracowania leży poza strefą, w której dochodzi do przekroczenia norm hałasowych.

Oddziaływania elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne jest zjawiskiem powszechnie występującym w środowisku naturalnym. W najprostszy sposób promieniowanie można opisać jako wzajemne oddziaływanie pola elektrycznego i magnetycznego spowodowane ruchem ładunku elektrycznego w przestrzeni. Oddziaływanie to powoduje powstanie fali elektromagnetycznej, która rozchodzi się od drgającego ładunku. Promieniowanie elektromagnetyczne ma dwoisty charakter, ponieważ możemy traktować go zarówno jako falę elektromagnetyczną lub jako strumień małych porcji energii (kwantów) zwanych fotonami. W zależności od częstotliwości promieniowanie może mieć właściwości jonizujące lub niejonizujące i może pochodzić od źródeł naturalnych (procesy i zjawiska występujące w kosmosie i na Ziemi) oraz sztucznych (wszelkie urządzenia zasilane energią elektryczną).

Do głównych źródeł antropogenicznych promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego zalicza się: urządzenia i sieci energetyczne, urządzenia radiokomunikacyjne (np. stacje radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej, radiotelefony, CB-radio), radiolokacyjne i radionawigacyjne oraz urządzenia elektryczne wykorzystywane w

zakładach pracy i w gospodarstwach domowych. Największe oddziaływanie, mogące powodować przekroczenia poziomów dopuszczalnych, występuje od napowietrznych linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia powyżej 110 kV.

Wzdłuż południowo – wschodniej granicy oraz równoległe do ul. Alpejskiej przebiegają napowietrzne linie średniego napięcia, które są źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

Poważne awarie

Zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 23 ustawy Prawo ochrony środowiska pod pojęciem poważnej awarii rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem. Z kolei przez poważną awarię przemysłową rozumie się poważną awarię w zakładzie (art. 3 pkt 24 ustawy Prawo ochrony środowiska).

Na terenie Gminy Jaktorów nie znajdują się zakłady o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii (ZDR), ani zakłady o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii (ZZR). Potencjalne zagrożenie dla środowiska stwarzają stacje paliw funkcjonujące w systemie otwartym lub na potrzeby własne zakładu. Eksploatacja stacji może powodować zagrożenie dla środowiska w przypadku rozszczelnienia się zbiornika lub instalacji paliwowej oraz podczas rozładunków paliw z cystern samochodowych do zbiorników magazynowych.

Potencjalnym źródłem zagrożenia na terenie gminy mogą być wypadki drogowe środków transportu, głównie tych przewożących materiały niebezpieczne. Szczególnie groźne są awarie w rejonach przepraw mostowych bądź w pobliżach rzek lub innych wód, ponieważ grożą one bezpośrednim skażeniem wód płynących.

Projekt planu obejmuje fragment wsi Chylice położony we wschodniej części gminy w odległości ok. 800m na południe od drogi wojewódzkiej nr 719 (ul. Warszawskiej) oraz 1km od linii kolejowej relacji Warszawa Zach. - Katowice. Ponieważ na analizowanym terenie drogi mają charakter dojazdowych, ruch komunikacyjny ma charakter lokalny. W jego granicach oraz sąsiedztwie nie występują stacje paliw oraz zakłady przemysłowe. W związku z powyższym nie występuje ryzyko poważnych awarii przemysłowych oraz związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych.

7. PROGNOZA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Obszar planu stanowi nieduży fragment osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. W związku z powyższym środowisko przyrodnicze zostało silnie przekształcone i dawno utraciło naturalny charakter. Na jego terenie zlokalizowane są trzy budynki mieszkalne jednorodzinne, pozostała część jest jeszcze niezagospodarowana. Na działce nr ew. 220/2 porastają gęste zadrzewienia. W przypadku braku podejmowania procesów inwestycyjnych następować będzie zarastanie tego terenu. Jednakże z uwagi na lokalizację i sąsiedztwo podlega presji urbanizacyjnej.

W granicach opracowania projektu planu obowiązuje Uchwała Nr XIX/126/2003 z dnia 8 grudnia 2003r., która wskazuje tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, drogę publiczną o szerokości 10,0m przy zachodniej granicy oraz poszerzenie ul. Alpejskiej. Dlatego w przypadku braku realizacji nowego dokumentu planistycznego, zagospodarowanie terenu odbywać się będzie w oparciu o obowiązujący plan miejscowy.

8. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE, POZYTYWNE I NEGATYWNE NA CELE I PRZEDMIOT OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKA

Projekt planu miejscowego obejmuje fragment osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o powierzchni ok. 2,13ha przy skrzyżowaniu ul. Alpejskiej ze Słoneczną w m. Chylice. Podtrzymuje obecne przeznaczenie terenu z niewielkimi zmianami. Zgodnie z wnioskiem właściciela nieruchomości została wykreślona nieprzekraczalna linia zabudowy. Na działce nr ew. 220/2 wprowadzono zieleń urządzoną/ publiczną (1ZP), wskazano poszerzenie ul. Alpejskiej i Słonecznej (1KDD, 2KDD), drogę wewnętrzną (2KR) na terenie działki nr ew. 221/6 i 220/2 oraz podtrzymano drogę wzdłuż zachodniej granicy planu. Jednakże zmieniono jej kategorię z publicznej na wewnętrzną (1KR). Pozostały obszar pozostawiono terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN) tak jak wskazuje obowiązujący dokument planistyczny.

W ramach terenu o symbolu 1MN mogą powstać wolnostojące budynki mieszkalne jednorodzinne z zabudowaniami gospodarczymi i garażami, dojazdy, dojścia, urządzenia infrastruktury technicznej oraz miejsca postojowe. Maksymalna wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych może wynosić 10,0m, gospodarczych i garażowych – 6,0m. Projekt planu ustala maksymalną powierzchnię zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej na poziomie 40%, minimalną powierzchnię biologicznie czynną – 50% oraz minimalną powierzchnię nowo wydzielonej działki na poziomie 1000m².

Natomiast na terenie o symbolu 1ZP mogą powstać: obiekty małej architektury, ciągi spacerowe, alejki, miejsca postojowe, place zabaw, urządzenia rekreacyjne i sportowe, ścieżki rowerowe, wolnostojące parterowe obiekty usługowe o maksymalnej wysokości 6,0m, obiekty służące obsłudze terenu oraz urządzenia sanitarne. Ustalono powierzchnię biologicznie czynną – min. 50%, a powierzchnię zabudowy – max 10%.

Układ komunikacyjny oparty jest o istniejące drogi publiczne, gminne przylegające do granic planu, dla których wyznaczono w graniach przystąpienia tereny pod ich poszerzenie (1KDD, 2KDD) oraz projektowane drogi wewnętrzne (1KR, 2KR).

Analizowany teren wyposażony jest w media. Od strony ul. Słonecznej istnieje możliwość podłączenia się do sieci wodociągowej, gazowej i elektrycznej, a od ul. Alpejskiej – wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej eklektycznej i telefonicznej.

Wpływ na ukształtowanie powierzchni terenu, glebę i kopaliny

Realizacja ustaleń planu mająca wpływ na powierzchnię ziemi i pokrywę glebową polegać będzie na zmniejszeniu powierzchni biologicznie czynnej oraz degradacji pokrywy glebowej na skutek budowy budynków, dojazdów, dojazdów, utwardzeń wokół budynków oraz przyłączy infrastruktury technicznej w szczególności w granicach terenu o symbolu 1MN, a także budowy ścieżek spacerowych, plac zabaw oraz miejsc postojowych na terenie o symbolu 1ZP. Największe oddziaływanie odbywać się będzie w trakcie realizacji inwestycji. Będą to przekształcenia typowe dla nowych inwestycji. Wskutek prowadzonych prac budowlanych dojdzie do wytworzenia pewnej ilości mas ziemi z wykopów. Roboty ziemne stanowić będą głównie wykopy pod fundamenty oraz przyłącza do budynków. Mogą wtedy powstać czasowe hałdy i składowiska gruzu, które zostaną usunięte. W wyniku prowadzonych robót budowlanych, zniszczeniu ulegnie wierzchnia warstwa gleby, a struktura głębszych warstw ulegnie zaburzeniu. Dojdzie do uszczelnienia podłoża.

Ponieważ obszar planu obejmuje niewielki teren o jednostajnym ukształtowaniu, gdzie nie występują drobne formy morfologiczne, nie wpłyną na jakość przestrzeni w tym rejonie.

Na terenie objętym planem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Wpływ na środowisko gruntowo – wodne

Obszar planu stanowi fragment osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o pow. ok. 2,13ha. W jego granicach zlokalizowane są trzy budynki mieszkalne jednorodzinne. Z analizy projektu planu oraz mapy zasadniczej wynika, iż w graniach przystąpienia może powstać maksymalnie 7 nowych wolnostojących budynków mieszkalnych jednorodzinnych z zabudowaniami towarzyszącymi. W związku z powyższym uzupełnienie zagospodarowania nie spowoduje znaczących zmian w gospodarce wodno – ściekowej oraz nie spowoduje znaczącego zwiększenia ilości wytwarzanych odpadów. Należy zaznaczyć, iż istnieje możliwość podłączenia się do sieci wodociągowej od ul. Słonecznej i Alpejskiej, a do kanalizacji sanitarnej – od strony ul. Alpejskiej. Przebieg sieci infrastruktury technicznej w bezpośrednim sąsiedztwie planu wyeliminuje indywidualne ujęcia wód oraz częściowo szamba.

Uszczelnienie podłoża spowoduje nieznaczny wzrost ilości wód opadowych i roztopowych wymagających odprowadzenia.

Wpływ na przyrodę żywą: rośliny, zwierzęta, bioróżnorodność

Realizacja ustaleń planu spowoduje zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, redukcji istniejącej roślinności, w tym na terenie o symbolu 1ZP częściową wycinkę drzew. Zostaną wprowadzone gatunki synantropijne tj. zieleń urządzona związana z zabudowaniami mieszkalnymi.

Zmiana planu również nie wpłynie w sposób znaczący na faunę, która obecnie związana jest ze środowiskiem zurbanizowanym.

Wpływ na walory krajobrazowe, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian w krajobrazie. Teren opracowania stanowi fragment osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Projekt planu zakłada rozwój terenu w tym samym kierunku. Powstaną wolnostojące budynki mieszkalne jednorodzinne o maksymalnej wysokości 10m z zabudowaniami gospodarczymi i garażami na działkach o powierzchni min 1000m² architekturą i kubaturą dostosowane do otoczenia. W południowej części tj. na działce nr ew. 220/2 projekt planu wskazuje teren zieleni urządzonej/publicznej.

Wpływ na stan powietrza atmosferycznego i klimat

Zwiększenie zainwestowania w kierunku zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przyczyni się do zwiększenia źródeł emisji gazowej i pyłowej, związanej z zaspokojeniem potrzeb cieplnych. Wzdłuż istniejących dróg przebiega sieć gazowa. Dlatego należy się spodziewać, iż większość budynków zostanie do niej podłączona i dominującym źródłem ciepła będzie gaz ziemny.

Nie przewiduje się znaczących zmian w lokalnym klimacie. Obszar planu i otoczenia to głównie tereny skoncentrowanej zabudowy, a projekt planu uzupełnia istniejące zagospodarowanie.

Wpływ na klimat akustyczny, wibracje, emitowanie pól magnetycznych

Wzrost poziomu emitowanego hałasu może wystąpić w trakcie budowy budynków. Wykorzystanie ciężkiego sprzętu w trakcie prowadzenia inwestycji może wywołać przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Przekroczenia te będą miały charakter lokalny, oddziałujący na najbliższe otoczenie jedynie w porze dnia i nie będą miały wpływu na ogólny klimat akustyczny w dłuższej perspektywie.

Nie przewiduje się wzrostu nowych źródeł promieniowania elektromagnetycznego. Wzdłuż linii średniego napięcia, która przecina obszar objęty projektem planu pokazano strefę oddziaływania tj. pas terenu po 7.5m od osi linii w obie strony, gdzie realizacja obiektów budowlanych wymaga zachowania warunków bezpieczeństwa i prawidłowej eksploatacji linii. Powyższe ustalenia nie dotyczą w przypadku jej skablowania.

Wpływ na obszary objęte formami ochrony przyrody, w tym obszary Natura 2000

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022r. poz. 916 z późn. zm.). Najbliżej położony obszar chroniony to Bolimowsko – Radziejowicki z doliną środkowej Rawki Obszar Chronionego Krajobrazu zlokalizowany w odległości ok. 950m od zachodniej granicy planu tj. ul. Alpejskiej. Jego granica przebiega wzdłuż ul. Chełmońskiego w m. Jaktorów. Najbliżej położony obszar Natura 2000 to Dąbrowa Radziejowicka usytuowana w odległości ok. 7,5km w kierunku południowo – zachodnim w gminie Radziejowice.

Z analizy uwarunkowań środowiskowych oraz oceny skutków realizacji projektowanego planu na poszczególne elementy środowiska wynika, iż jego ustalenia nie wpłyną na ekosystemy objęte ochroną na terenie Bolimowsko – Radziejowickiego z doliną środkowej Rawki Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obszar planu wyposażony jest w media. Wzdłuż istniejących dróg przebiega m.in. sieć wodociągowa, kanalizacji sanitarnej i gazowa. W związku z powyższym większość budynków będzie do nich podłączona. Dzięki temu nie zostanie skażone środowisko gruntowo – wodne przez nieczystości odprowadzane do szamb, a dominującym źródłem ciepła będzie gaz ziemny.

Planowane zmiany ujęte w projekcie planu, ze względu na położenie nie będą miały znaczącego wpływu na obszary Natura 2000.

9. OCENA POTENCJALNYCH SKUTKÓW TRANSGRANICZNYCH

Analizowany projekt planu znajduje się w znacznej odległości od granic Polski. Z przeprowadzonej oceny przewidywanych znaczących oddziaływań wynika, iż jego ustalenia nie będą generowały tak odległych w przestrzeni skutków. Z tego względu należy uznać, że nie wystąpi możliwość oddziaływania transgranicznego na środowisko.

10. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ELIMINUJĄCYCH LUB OGRANICZAJĄCYCH SZKODLIWE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO SKUTKÓW REALIZACJI PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Z przeprowadzonej analizy skutków wpływu realizacji planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz zapisy planu dotyczące ich ochrony, należy stwierdzić, iż realizacja jego ustaleń nie spowoduje w sposób znaczący zmian w funkcjonowaniu środowiska na jego terenie i w otoczeniu.

W związku z powyższym, nie proponuje się rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Rozwiązaniem alternatywnym dla projektu planu byłoby odstąpienie od jego realizacji. Wówczas zagospodarowanie terenu nadal odbywać się będzie w oparciu o obowiązujący plan miejscowy, który wskazuje podobne przeznaczenie terenu.

Z uwagi na gęsto porastające zadrzewienia na działce nr ew. 220/2, na terenie której projekt planu wprowadza zieleni urządzoną/ publiczną o symbolu 1ZP, należałoby wprowadzić zapisy chroniące przed całkowitą wycinką obecnego drzewostanu. Ponadto z uwagi na możliwość podłączenia budynków do sieci wodociągowej, należałoby wyeliminować możliwość zaopatrzenia w wodę z własnych ujęć.

11. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE DLA REALIZACJI ISTOTNE Z PUNKT WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA DOKUMENTU.

Ze względu na przynależność Polski do Unii Europejskiej, Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska, wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej.

Podstawowym celem ochrony środowiska na szczeblu krajowym i międzynarodowym jest zasada zrównoważonego rozwoju, w myśl której rozwój społeczno – gospodarczy winien następować przy zachowaniu równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Zasada zrównoważonego rozwoju została ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992r.

Na poziomie krajowym, strategiczne cele ochrony środowiska, oparte o prawo międzynarodowe, zawarte są w dokumentach rządowych takich jak: „Polityka Ekologiczna Państwa 2030” – uchwała Nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r. w sprawie przyjęcia „Polityki ekologicznej państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej” Monitor Polski Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej Warszawa z dnia 6 września 2019 r., poz. 794.

Dokument ten będzie stanowił podstawę do inwestowania środków europejskich z perspektywy finansowej na lata 2021–2027. Strategia wspiera także realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030.

W omawianym dokumencie wskazano planowane kierunki interwencji, takie jak:

- zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód,
- likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania,
- ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb,
- przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej, zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa,
- wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (polegają określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych),
- przeciwdziałanie zmianom klimatu,

- adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych,
- edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji,
- usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i ogólnokrajowym stanowią z kolei podstawę konstruowania celi szczegółowych na szczeblu krajowym – regionalnym i lokalnym. Postulaty zawarte w „Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego” przyjętym Uchwałą nr 22/18 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 grudnia 2018r. odnoszące się do potrzeb w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego koncentrują się na potrzebie poprawy stanu środowiska, poprzez podjęcie działań mających na celu:

- ochronę i wzrost różnorodności biologicznej,
- zwiększenie i wzbogacenie zasobów leśnych,
- ochronę powierzchni ziemi i gleb,
- zwiększenie zasobów wodnych i poprawę ich jakości,
- racjonalizację gospodarki odpadami,
- poprawę klimatu akustycznego,
- poprawę jakości powietrza,
- ograniczenie zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym,
- racjonalną gospodarkę złożami kopalin,
- ochronę zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz krajobrazu.

Cele ochrony środowiska ustanowione w odniesieniu do gminy Jaktorów zawarte zostały w Programie Ochrony Środowiska na lata 2020 - 2023 z perspektywą do roku 2027 zatwierdzonym Uchwałą Nr XXXI/202/2020 Rady Gminy Jaktorów z dnia 26 listopada 2020r.

Program ochrony środowiska stanowi podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem, spajając wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska w gminie. W Programie Ochrony Środowiska dla Gminy Jaktorów określono następujące cele wynikające z zagrożeń i problemów dla poszczególnych obszarów interwencji:

- poprawa jakości powietrza dla gminy Jaktorów,
- ochrona powierzchni ziemi,
- ochrona przed hałasem i promieniowaniem elektromagnetycznym,
- ochrona różnorodności biologicznej i krajobrazu,
- przeciwdziałanie awariom,
- edukacja ekologiczna.

Ważnym dokumentem planistycznym, mającym wpływ na ochronę środowiska na szczeblu samorządowym jest również Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jaktorów (Uchwała Nr XXX/153/2001 Rady Gminy Jaktorów z dnia 8 czerwca 2001). Studium jest jednym z instrumentów planowania przestrzennego wyznaczającym kierunki zagospodarowania przestrzennego w gminie i ramy do późniejszego przeznaczenia terenów do pełnienia określonych funkcji. Założenia zawarte w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jaktorów tworzone były w oparciu o zasadę zrównoważonego rozwoju.

Nadrzędnym celem rozwoju wyznaczonym w studium jest „zrównoważony rozwój budownictwa mieszkaniowego, rekreacji, usług, usług produkcyjnych, drobnej wytwórczości

oraz rozwój specjalistycznych gospodarstw ogrodniczych”. Dążenie do osiągnięcia celu głównego wyznaczonego w studium będzie poprzez realizację następujących celi strategicznych:

- rozwój infrastruktury technicznej i dróg,
- rozwój usług i drobnego przemysłu,
- rozwój infrastruktury społecznej,
- rozwój agroturystyki,
- rozwój rolnictwa i dostosowanie do gospodarki rynkowej,
- utrzymanie gospodarstwa SGGW i jego rozwój,
- pozyskanie środków finansowych na inwestycje,
- ochrona Wydm Międzyborowskich i doliny rzeki Pisi Tuczej,
- Wzmocnienie regionalnych więzi kulturowo – społecznych.

Projekt planu został sporządzony w trybie ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która narzuca spójność planu miejscowego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z obowiązującym studium obszar objęty projektem planu miejscowego znajduje się w strefie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a przy wschodniej granicy – ciągów ekologicznych wzdłuż cieków wodnych.

Strefa zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obejmuje obszary przeznaczone pod budownictwo mieszkaniowe, głównie jednorodzinne, usługi podstawowe oraz tereny służące do obsługi w/w funkcji.

W związku z powyższym wychodząc z założenia, iż projekt planu musi być spójny ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a studium zawiera założenia dokumentów ustanowionych na szczeblach regionalnych i krajowych, należy stwierdzić, iż ustalenia planu są zbieżne z celami i zasadami ustanowionymi na szczeblu krajowym, europejskim i światowym.

12. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem opracowania jest ocena wpływu ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaktorów obejmującego fragment miejscowości Chylice. Jest to część osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o powierzchni ok. 2,13ha zlokalizowana przy skrzyżowaniu ul. Słonecznej i Alpejskiej, w odległości ok. 800m na południe od drogi wojewódzkiej nr 719 (ul. Warszawskiej). W granicach planu usytuowane są trzy budynki mieszkalne jednorodzinne. Wzdłuż południowo – wschodniej granicy planu oraz równoległe do ul. Alpejskiej przebiegają napowietrzne linie średniego napięcia. Na działce nr ew. 220/2 porastają gęste zadrzewienia. Przy zachodniej granicy planu przebiega rów melioracyjny. Do obszaru planu od strony zachodniej przylega niewielki kompleks leśny.

Analizowany teren wyposażony jest w media. Od strony ul. Słonecznej istnieje możliwość podłączenia się do sieci wodociągowej, gazowej i elektrycznej, a od ul. Alpejskiej – wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej eklektycznej i telefonicznej.

W odległości ok. 800m na północ przy skrzyżowaniu ul. Warszawskiej (drogi wojewódzkiej) i Alpejskiej zlokalizowane jest gminne przedszkole oraz szkoła podstawowa z urządzeniami sportowo – rekreacyjnymi, a 1km w tym samym kierunku przebiega linia kolejowa relacji Warszawa Zach. – Katowice. Obszar planu znajduje się w niedalekiej

odległości od tzw. centrum gminy, gdzie zlokalizowane są usługi użyteczności publicznej oraz stacja kolejowa „Jaktorów”. Ośrodek gminny z usługami użyteczności publicznej położony jest w obrębie Chylice Kolonia pomiędzy ul. Warszawską, a linią kolejową. Bliskie sąsiedztwo usług, stacji kolejowej oraz dogodne połączenie komunikacyjne z głównymi szlakami drogowymi sprawia, iż występuje duże zainteresowanie osiedlaniem się ludności w tej części gminy.

W granicach planu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdzony Uchwałą Nr XIX/126/2003 z dnia 8 grudnia 2003r., który wskazuje tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, drogę publiczną o szerokości 10,0m przy zachodniej granicy oraz poszerzenie ul. Alpejskiej.

Projekt planu miejscowego podtrzymuje obecne przeznaczenia z niewielkimi zmianami. Zgodnie z wnioskiem właściciela nieruchomości została wykreślona nieprzekraczalna linia zabudowy, na działce nr ew. 220/2 wprowadzono zieleń urządzonej/publiczną (1ZP), wskazano poszerzenie ul. Alpejskiej i Słonecznej (1KDD, 2KDD), drogę wewnętrzną (2KR) na terenie działki nr ew. 221/6 i 220/2 oraz podtrzymano drogę wzdłuż zachodniej granicy planu. Jednakże zmieniono jej kategorię z publicznej na wewnętrzną (1KR). Pozostały obszar pozostawiono terenem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (1MN).

Przez teren opracowania nie przebiega żaden regionalny korytarz ekologiczny, najbliższy to „Dolina Wisły – Dolina Pilicy” położony w odległości ok. 17km na zachód od terenu opracowania oraz „Dolina Wisły – Kampinoski PN” – usytuowany ok. 20km na północ.

W opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym sporządzonym na potrzeby zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Jaktorów wskazano dolinę rzeki Pisi Tuczej, która przepływa ok. 1km na zachód od granic opracowania, jako lokalny korytarz ekologiczny obejmującym liczne śródpolne zadrzewienia, łąki i pastwiska. Lokalnym ciągiem ekologicznym jest również ciek wodny przepływający w odległości ok. 350m na wschód od granicy planu – Dopływ z Chyliczek. Wody z terenu opracowania pośrednio zasilają rzekę Pisię Tuczną. Przy zachodniej granicy planu przepływa rów melioracyjny prowadzący wody do ciek wodnego – Dopływ spod Mościsk, który łączy się z rzeką Pisią Tuczną.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza obszarami objętymi ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022r. poz. 916 z późn. zm.). Najbliżej położony obszar chroniony to Bolimowsko – Radziejowski z doliną środkowej Rawki Obszar Chronionego Krajobrazu zlokalizowany w odległości ok. 620m od zachodniej granicy planu. Jego granica przebiega wzdłuż ul. Chełmońskiego w m. Jaktorów. Najbliżej położony obszar Natura 2000 to Dąbrowa Radziejowicka usytuowana w odległości ok. 6,7km w kierunku południowo – zachodnim w gminie Radziejowice.

Podsumowując analizę i ocenę oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń projektu planu, uznaje się, iż w świetle przedstawionych materiałów i obowiązujących uregulowań prawnych nie przewiduje się znaczących negatywnych zmian w środowisku przyrodniczym w odniesieniu do stanu obecnego, w tym na obszary objęte ochroną ustawową.